ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'—ΕΤΟΣ Α'.—ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1894.— ΑΡΙΘ. 5.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία δρ. 5—**Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ** ἐτησία φρ. χρ. 7.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ὁδὸς Πολυκλείτου Ἀριθ. 14. (Παρὰ τῇ νέᾳ ἀγορᾷ).

ΔΩΡΕΑ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1ον). Ὅσα **ἐπισκεπτήρια** ἐξοδεύει κατ' ἔτος ἕκαστος συνδρομητὴς θὰ ἐκτυπῶνται παρ' ἡμῶν δωρεάν.

2ον). Θὰ λαμβάνῃ δωρεὰν **ἡμερολόγιον** ἑκάστου ἔτους.

3ον). Ἕκαστος συνδρομητὴς θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίζῃ **δωρεὰν** μίαν εἰδοποίησιν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματός του, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

4ον). Εἴκοσι **λαχεῖα** τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνδρομητῶν, καὶ εὐνοούσης τῆς τύχης τὸ κέρδος θὰ διανέμηται ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς. Οἱ ἀριθμοὶ δὲ τῶν ἀγορασθέντων λαχείων θὰ δημοσιεύωνται προηγουμένως.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ε. Π. ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ

1894

ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΠΝΩΝ
ΤΟ ΑΓΡΥΝΙΟΝ
Δ. Α. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Πλατεῖα Ἡρώων ἢ Ψυρρῆ.

Ἐν τοῖς ἀνωτέρω καταστήμασι τοῦ κ. Δ. Α. Βασιλειάδου ὑπάρχει μεγάλη συλλογὴ Καπνῶν ἐκλεκτῆς ποιότητος, ἤτοι Καπνὰ **Ἀγρινέου, Αἰτωλικοῦ, Λαμίας Ἀλμυροῦ, Βόλου, Φαρσάλων** καὶ **Καρδίτσης** Μυρωδάτα καὶ μή. Ὡσαύτως καπνῶν Τουρκίας. **Γέννιτζε Καβάλας Γρουμουρτζίνας** καὶ **Σαμψοῦντσς** ἀρίστης ποιότητος, πωλούμενα εἰς Πακέτα χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

ΥΔΩΡ
Κυπαρίσσου πρὸς καθαρισμὸν κηλίδων τῶν φορεμάτων

Χρῆσις τοῦ ὕδατος.—Δι' ἑνὸς τεμαχίου μαλλίνου ὑφάσματος βρεχομένου ἐντὸς τοῦ ὕδατος τούτου τρίβετε τοὺς λεκέδες ἐπὶ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ ἀμέσως οἱ λεκέδες οὗτοι γίνονται ἄφαντοι. Τὸ δὲ φόρεμα τριβόμενον διὰ τοῦ ὕδατος τούτου ἀποκτᾶ στιλπότητα καὶ ὡραιότητα.

Κεντρικὴ ἀποθήκη.

Ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. 134, ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου τῶν ἐφημερίδων ραφεῖον Μ. Φιλιππούση.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ
ΣΤ. ΔΑΘΥΛΑ
25—ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας—25

Ἄμεμπτος καθαριότης, περιποίησις ἄκρα, ταχύτης καὶ τέχνη ἀπαράμιλλος εἶναι τὰ μόνα συστατικὰ τοῦ ἀνωτέρω κουρείου.

Ἐπισκεφθῆτε το καὶ θὰ μᾶς εὐχαριστήσητε διὰ τὴν σύστασιν.

ΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ

Τὸ γνωστὸν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων ὑπὸ τὸν κ.κ. Χαραλάμπιον καὶ Α. ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ. Τὸ ἐνοδοχεῖον τοῦτο ἀνεσκευάσθη ἐξαιρέτως διὰ τῆς ἀναγκαίας ἐπιμελείας καὶ ἐξοικονομήσεως τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτοῦ, ὥστε νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς ἐπισκέπτας αὐτοῦ πᾶσαν τὴν ἀνεσιν καὶ τὴν ἀναπαύσιν τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως. Ἐκτὸς τούτου ἐξασφαλίζει τὴν ἀνεσιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβατῶν. Τὸ ἐστιατόριον αὐτοῦ ἐξαιρετικῶς ἐξοπλισθὲν μὲ πᾶσαν τὴν ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν καὶ ἐξοικονόμησιν τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτοῦ, ὥστε νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς ἐπισκέπτας αὐτοῦ πᾶσαν τὴν ἀνεσιν καὶ τὴν ἀναπαύσιν τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως. Ἐκτὸς τούτου ἐξασφαλίζει τὴν ἀνεσιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβατῶν. Τὸ ἐστιατόριον αὐτοῦ ἐξαιρετικῶς ἐξοπλισθὲν μὲ πᾶσαν τὴν ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν καὶ ἐξοικονόμησιν τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτοῦ, ὥστε νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς ἐπισκέπτας αὐτοῦ πᾶσαν τὴν ἀνεσιν καὶ τὴν ἀναπαύσιν τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως. Ἐκτὸς τούτου ἐξασφαλίζει τὴν ἀνεσιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβατῶν. Τὸ ἐστιατόριον αὐτοῦ ἐξαιρετικῶς ἐξοπλισθὲν μὲ πᾶσαν τὴν ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν καὶ ἐξοικονόμησιν τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτοῦ, ὥστε νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς ἐπισκέπτας αὐτοῦ πᾶσαν τὴν ἀνεσιν καὶ τὴν ἀναπαύσιν τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως.

ΑΣΤΡΑΠΗ
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἔτος Α'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 15 Νοεμβρίου 1894. Ἀριθ. 5.

ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ὁ Ἰβὰν Τιρνόβσκι καθηγητὴς τῆς ἐν Πετρουπόλει Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας, ἐδημοσίευσε πρό τινος χρόνου εἰς τὸ ἐν Πετρουπόλει ἐκδιδόμενον περιοδικὸν Ἴστινα Βέρα, διατριβὴν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐξ ἧς μεταφράζομεν τὰ ἑπόμενα:

«Ὀκτὼ καὶ ἥμισυ αἰῶνες παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἡμέρας (20 Ἰουνίου 1054) καθ' ἣν ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Κηρουλαρίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, συγκροτηθεῖσα σύνοδος τελικῶς διέρρηξε τοὺς συνδέοντας τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν μετὰ τῶν Πατριαρχικῶν τῆς Ἀνατολῆς θρόνων δεσμούς. Ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ χρόνος ἐμείωσε τὰ παράπονα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κατ' ἐκείνων οἵτινες κηρύττουσι unum ovile, unus pastor (μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.) Ἀπεναντίας αἱ δογματικαὶ διαφοραὶ ἔτι μᾶλλον ἐγένοντο ἀπότομοι. Εἷς τῶν ἐπιφανεστάτων θεολόγων τῆς αὐτοκεφάλου ῥωσσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὁ ῥῶσσος Λοπούχην, ἐν ὅλῃ σειρᾷ ἀξιολόγων ἄρθρων κατώρθωσε τὰς ὑπαρχούσας διαφοράς, αἵτινες ἀποτελοῦσι σπουδαῖον πρόσκομμα πρὸς οἱανδήποτε προσέγγισιν τῆς τε Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Ταύτας τὰς διαφοράς, εἰς ὀκτὼ ἀνερχομένας, ἐκτίθεμεν ὡς ἕπεται, χωρὶς νὰ εἰσέλθωμεν εἰς λεπτομερῆ αὐτῶν ἀνάλυσιν.

1) Οἱ Δυτικοὶ πρεσβεύουσιν ὅτι ὁ Πάπας εἶνε διάδοχος τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ γῆς, ἀναμάρτητος ἀρχηγὸς τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἔχων ἀπόλυτον ἐξουσίαν. Ἀπεναντίας οἱ Ὀρθόδοξοι πιστεύουσιν ὅτι μόνον ὁ Κ. ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶνε ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ δὲ Ἐπίσκοποι εἶνε διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων καὶ πνευματικοὶ κυβερνῆται τῶν ἐπὶ μέρους Ἐκκλησιῶν, τὰς ὁποίας διοικοῦσι διὰ τῶν Συνόδων των, ὡς δὲ ἀνωτάτην ἐξουσίαν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ ἀναγνωρίζουσι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, αἵτινες κατὰ καιροὺς συνεκλήθησαν καὶ δύνανται νὰ συγκληθῶσιν ἕνεκα σπουδαίων ζητημάτων τῆς πίστεως καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας. Αἱ δὲ μερικαὶ Ἐκκλησίαι, ὧν ἐμνημονεύσαμεν, ἀποτελοῦσι τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν ἥτις εἶνε μία, διότι πάντες ὁμολογοῦσι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πίστιν καὶ κυβερνῶνται κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνας τῶν Συνόδων.

Πᾶσαι αἱ κατὰ μέρους Ἐκκλησίαι εἶνε αὐτόνομοι καὶ ἀνεξάρτητοι. Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι ἀπολαμβάνουσι τῆς τιμῆς μόνον τοῦ πρωτείου.

2) Οἱ Δυτικοὶ πρεσβεύουσιν ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, οἱ δὲ Ὀρθόδοξοι πιστεύουσιν, ὅτι Τοῦτο ἐκπορεύεται ἐκ μόνου τοῦ Πατρός.

3) Οἱ Δυτικοὶ πρεσβεύουσιν, ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἀσπίλως συνελήφθη, δηλαδὴ ὅτι ἀπελυτρώθη τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, οἱ δὲ Ὀρθόδοξοι πιστεύουσιν, ὅτι μόνον ὁ Κ. ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶνε ἀμέτοχος τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας.

4) Οἱ Δυτικοὶ πρεσβεύουσιν, ὅτι οἱ Πάπαι διὰ τῶν συγχωροχαρτίων (indulgentiae) δύνανται νὰ καταπαύσωσι τὰς βασάνους τῶν ἐν τῷ καθαρτηρίῳ πυρὶ (purgatorium) διαμενόντων ἁμαρτωλῶν, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι εἰς οὐδένα Πατριάρχην, ἐπίσκοπον ἢ ἱερέα ἀποδίδουσι τὴν δύναμιν τοῦ ἀπαλλάττειν τῶν βασάνων. Οὗτοι ἁπλῶς πρεσβεύουσιν, ὅτι ἡ θεία εὐσπλαγχνία καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος ἐκτείνονται καὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ Ἅδῃ εὑρισκομένους ἁμαρτωλούς.

5) Οἱ Δυτικοὶ ἐκτελοῦσι τὸ βάπτισμα διὰ ῥαντισμοῦ, οἱ δὲ Ὀρθόδοξοι βαπτίζουσι διὰ τριπλῆς καταδύσεως καὶ ἀναδύσεως.

6) Οἱ δυτικοὶ μεταλαμβάνουσιν ἐν τῇ θείᾳ εὐχαριστίᾳ ἀζύμων (μόνον ὁ κλῆρος αὐτῶν) μεταλαμβάνει ὑπὸ τὰ δύο εἴδη (untrague), οἱ δὲ Ὀρθόδοξοι μεταλαμβάνουσι τοῦ τε σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου.

7) Οἱ Δυτικοὶ ἐκτελοῦσι τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν τελετὰς καὶ μυστήρια ἐν τῇ Λατινικῇ γλώσσῃ, ἐν δὲ τῇ Ἀνατολικῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἕκαστον ἔθνος ἀκροᾶται τῶν μυστηρίων καὶ τὰς τελετὰς ἐννοεῖ, διότι ἀρχὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶνε νὰ ἐκτελῶνται ταῦτα ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ ἔθνους.

8) Οἱ δυτικοὶ ὑποχρεοῦσιν ὁλόκληρον τὸ ἱερατεῖον των νὰ μένῃ ἄγαμον, ἐνῷ οἱ Ὀρθόδοξοι εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ γίνωσιν ἱερεῖς, πρὸ τῆς χειροτονείας των ἐπιτρέπουσι νὰ νυμφεύωνται.—

Καὶ ἂν ἀκόμη ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Λέοντος τοῦ XIII συγκληθεῖσα σύνοδος θὰ ὑποσχεθῇ ἢ πραγματικῶς θὰ στέρξῃ τινὰς παραχωρήσεις τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπιτρέπουσα αὐτῇ νὰ διατηρήσῃ διὰ τριῶν καταδύσεων καὶ ἀναδύσεων βάπτισμα, τὴν ὑπ' ἀμφότερα τὰ εἴδη μετάληψιν, τὰς ἐκκλησιαστικάς των τελετὰς καὶ τὸν γάμον τοῦ κλήρου—πάλιν μένουσι τὰ τέσσαρα πρῶτα σημεῖα (καθ' ἃ ἡ Δυτικὴ διαφέρει τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας) ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ὁποῖα ὁ Πάπας μὲ ὅλην του τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν δὲν δύναται νὰ στέρξῃ οὐδεμίαν παραχώρησιν.

Πρὸς τούτοις αἱ ἐν Ρώμῃ γενόμεναι παρασκευαὶ πρὸς ἕνωσιν οὐδόλως ταράττουσι τὰς ἐν Ἀνατολῇ ἐκκλησίας. Ἡ ἐν Ἱερουσαλὴμ τὸ παρελθὸν ἔτος συγκροτηθεῖσα σύνοδος, τοὐπίκλην εὐχαριστικὴ, καὶ ἡ τελευταία ἐγκύκλιος Λέοντος τοῦ XIII περὶ τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν οὐδὲν ἀξιοσημείωτον παρήγαγον ἀποτέλεσμα. Μόνον αἱ ἐφημερίδες ἐπωφελήθεῖσαι τῆς περιστάσεως ἐκ νέου ἀνήγγελλον ὅτιτὰ τοῦ Πάπα σχέδια εἶνε φανταστιοπληξίαι καὶ ὅτι οὐδέποτε ὁ τῆς Ῥώμης ποντίφηξ θὰ δυνηθῇ νὰ ἄρῃ τὰς χεῖρας του ὅπως εὐλογήσῃ ἑνωθεῖσαν ἤδη Χριστιανοσύνην.

ΙΗΣΟΥΙΤΑΙ

Τὸ Γαλλικὸν περιοδικὸν Semaine religieuse de Paris ἐδημοσίευσεν ἐπ' ἐσχάτων τὴν ἀκόλουθον στατιστικὴν τοῦ τάγματος τῶν Ἰησουϊτῶν.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Λοϊόλα ἀνέρχονται εἰς 12, 947, διαιρούμενοι εἰς πέντε καθολικὰ τμήματα ἕκαστον τῶν ὁποίων ὑποδιαιρεῖται εἰς πολλὰ μικρότερα τμήματα.

Τὸ Ἰταλικὸν καθολικὸν τμῆμα ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν τμημάτων: Ρωμαϊκοῦ μετὰ 397 μοναχῶν, Νεαπολιτικοῦ μετὰ 312 μοναχῶν, Σικελικοῦ μετὰ 217 μοναχῶν, Τυρινικοῦ μετὰ 453 μον., Βενετικοῦ μετὰ 350 μοναχῶν, ἀριθμεῖ 1764 μέλη.

Τὸ Γαλλικὸν τμῆμα, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν: Καμπανικοῦ μετὰ 538 μον., Ἰλδεφρανσικοῦ μετὰ 386 μον., Λυωνικοῦ μετὰ 777, Τουλουσικοῦ μετὰ 662 μον., ἀριθμεῖ 2363 μέλη. — Τὸ Γερμανικὸν τμῆμα ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν: Αὐστρο-Οὐγγρικοῦ μετὰ 642 μοναχῶν, Βελγικοῦ μετὰ 935 μον., Γαλικκιακοῦ μετὰ 374 μοναχῶν, ἰδίως Γερμανικοῦ μετὰ 1069 μον., Ὁλλανδικοῦ μετὰ 450 μοναχῶν, ἀριθμεῖ 3470 μέλη.

Τὸ Ἱσπανικὸν τμῆμα ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν: Ἀραγωνικοῦ μετὰ 945 μοναχ., Καστηλιανοῦ μετὰ 869 μον. Πορτογαλλικοῦ μετὰ 205 μον, Μεξικανικοῦ μετὰ 123 μον., Τολεδικοῦ μετὰ 428 μον, ἀριθμεῖ 2570 μέλη. — Τὸ Ἀγγλικὸν τμῆμα ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν: ἰδίως Ἀγγλικοῦ μετὰ 585 μον, Ἰρλανδικοῦ μετὰ 403 μον, Καναδικοῦ μετὰ 240 Μεριλανδικοῦ μετὰ 564 μον, Ζανζεζικοῦ μετὰ 53 μοναχῶν, ἀριθμεῖ 2306 μέλη.— Ὡς βλέπει τις ἐκ ταύτης τῆς στατιστικῆς τὸ τάγμα τῶν Ἰησουϊτῶν ὑπερέχει ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν πάντα τὰ τάγματα τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΕΘΙΜΑ ΚΙΝΕΖΩΝ

Ἐὰν κρίνῃ τις περὶ τῶν Κινέζων ἐκ τινων περιέργων αὐτῶν ἐθίμων καὶ ἕξεων ἅτινα παρίστανται τοῖς Εὐρωπαίοις ὡς ἀνωμαλίαι, οἱ Κινέζοι θὰ φανῶσιν εἰς αὐτὸν ὡς λίαν παράδοξον ἔθνος. Ὑπὸ τοιαύτην παράδοξον ὄψιν τοὺς εἰκονίζουσι τὴν σήμερον οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν διαφόρων ἐφημερίδων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ συνηφθέντος μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ἰαπώνων πολέμου. Ὅπως ἀποδείξωσι π. χ. ὁποία εἶνε ἡ διαφορὰ ἐν ταῖς ἠθικαῖς, θρησκευτικαῖς ἐννοίαις τῶν τε Κινέζων καὶ Εὐρωπαίων, ἀναφέρουσι τοὺς ἀκολούθους παραλληλισμούς. Ὁ Κινέζος γελᾶ διηγούμενος περὶ τοῦ θανάτου τῶν εἰκίων του, ἡ δὲ μελλόνυμφος κλαίει ἀπερχομένη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μέλλοντος συζύγου της. Ὁ Κινέζος διαπυνθάνεται τοῦ φίλου του ἢ τοῦ συνήθους του οὐ μόνον περὶ τῆς ὑγείας του ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἐσόδων του, καὶ καθόλου δὲν ἀποτείνει ἀπείρους ἀτόπους ἐρωτήσεις ὅπως φανῇ φιλόφρων· οὕτως ὅμως θεωρεῖ προσβλητικὸν τὸ νὰ τὸν ἐρωτήσωσι περὶ τῆς ὑγείας τῆς γυναικός του καὶ τῶν τέκνων του. Οἱ εὐρωπαῖοι ὅταν χαιρετῶσι φίλους ἢ γνωρίμους ἢ ἀνωτέρους των ἀποκαλύπτονται τὴν κεφαλὴν, ὁ Κινέζος σπεύδει, ἐὰν δὲν φορεῖ

τὸ κάλυμμά του νὰ τὸ ἐπιθέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του διὰ νὰ μὴ προσβάλῃ τὸν συναντήσαντα ἔζων ἀσκεπῆ τὴν κεφαλήν. Ὁ εὐρωπαῖος χαιρετίζων σφίγγει τὴν χεῖρα τοῦ φίλου του, ὁ δὲ Κινέζος μετὰ καυχήσεως δεικνύει εἰς τοὺς περιηγητὰς τὰς προωρισμένας διὰ τὸ νεκρικόν του φέρετρον σανίδας, δωρηθείσας αὐτῷ ὑπὸ τῶν υἱῶν του. Τὸ λευκὸν χρῶμα διὰ τὸν Κινέζον εἶνε χρῶμα πένθους καὶ λύπης. Τὰ βιβλία τῶν Κινέζων ἄρχονται ἐκεῖθεν ὅπου λήγουσι συνήθως τὰ ἡμέτερα. Ὁ Κινέζος γράφει ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω κατὰ καθέτους σειράς. Ἡ ἐπιγραφὴ τῶν βιβλίων τίθεται οὐχὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς σελίδος ὡς παρ' ἡμῖν ἀλλὰ κάτωθι. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν σελίδων τίθενται ἐπίσης ἐν τῷ κάτω μέρει. Αἱ σημειώσεις τῶν βιβλίων ἀπεναντίας τίθενται οὐχὶ κάτωθι τῆς σελίδος, ἀλλ' ἐν τῇ κεφαλίδι αὐτῶν. Ὁ μαθητὴς ἐν τῇ σχολῇ ἀπαντῶν εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ διδασκάλου στρέφεται πρὸς αὐτὸν οὐχὶ ὅπως τὸν ἀτενίσῃ, ἀλλ' ὅπως τῷ δείξῃ τὴν ῥάχιν του. Ἕνεκα τούτου παρὰ τοῖς Κινέζοις ἡ λέξις «ῥέη» (ἀπαντῶ) ἐν τῇ ἀρχικῇ της σημασίᾳ δηλοῖ «στρέφω τὰ νῶτα πρός τινα. Ὑπὸ τῶν μητέρων ἀσπασμὸς τῶν τέκνων των θεωρεῖται παρ' αὐτοῖς ὡς ἀσύνηθες· αἱ μητέρες ἐκ στοργῆς πρὸς τὰ τέκνα των φέρουσιν αὐτὰ παρὰ τὴν ῥίνα των καὶ οὕτως ἀντὶ νὰ τ' ἀσπασθῶσιν ὀσφραίνονται αὐτά. Τὸ παρὰ Κινέζοις δεῖπνον ἀρχίζει μὲ γλυκὰ ἡδύσματα καὶ ὀπωρικὰ καὶ τελειόνει μὲ ὀψάρια καὶ σούπαν. Οἱ τροχοὶ τῶν μηχανῶν των στρέφονται πάντοτε κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν πρὸς τὸν δείκτην τοῦ ὡρολογίου. Ἐν τῇ οἰκοδομῇ τῶν οἰκιῶν, μετὰ τὴν κατάθεσιν τῶν θεμελίων καὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ σκελετοῦ τῆς οἰκίας, κεραμιδόνουσι τὴν στέγην καὶ ἔπειτα ἀρχίζουσι νὰ κατασκευάζωσι τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας. Τὰς ἀγγελίας κολοῦσιν ἐπὶ τῶν ὑψηλοτέρων μερῶν τῶν οἰκιῶν ἢ τῶν ἐργαστηρίων. Τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν εἶνε ἀνοικτὰ, πανταχόθεν τὰ δὲ γραφεῖα των εὑρίσκονται παρὰ τὰς ὁδούς. Ἐπίσης παράδοξος εἶνε παρὰ Κινέζοις τὸ αἴσθημα τῆς καλλονῆς. Αἱ γυναῖκες τοῦ οὐρανίου Κράτους θεωροῦνται ὡραῖαι ἐὰν ἔχουσι στρογγύλον πρόσωπον, μικρὸν πόδα καὶ πατυμένην τὴν ῥίνα. Ὅπως δὲ ἐπιτύχωσι τούτου, αἱ μητέρες ἐν τῇ τρυφερᾷ ἡλικίᾳ τῶν θυγατέρων των πατοῦσι τὴν ῥίνα των ὅτε ἀκόμη εἶνε μικρὰ καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ἔτι δὲν ἐσκληρύνθησαν καὶ ἀναγκάζουσι τὰς θυγατέρας των νὰ φέρωσι σιδηρᾶ μικρὰ πέδιλα περισφύγγοντα σφικτὰ τοὺς πόδας των καὶ κωλύοντα τὴν ἀνάπτυξίν των. Ὁ Εὐρωπαῖος θεωρεῖ ἀπρεπὲς νὰ τρέφῃ μακροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς δακτύλοις τῆς χειρός του, ἐξαιρετικῶς τινων. οἵτινες σεμνύνονται ἀφίοντες νὰ αὐξάνῃ μακρὸς ὁ ὄνυξ τοῦ λιχανοῦ. Ὁ δὲ Κινέζος ἀφίνει τοὺς ὄνυχάς του νὰ αὐξάνωσιν ἐπ' ἄπειρον, ὥστε παρά τισιν ἀριστοκράταις καὶ πλουσίοις Κινέζοις οἱ ὄνυχές των εἶνε μακροὶ 10 σαντιμέτρα (centimetre). Ὁ Κινέζος δὲν ἐρωτᾷ τὸν φίλον του πῶς ἔχετε εἰς τὴν ὑγείαν Σας, ἀλλὰ πῶς ἐφάγετε τὸ ὀρύζι Σας. Ἐκ τῶν ἑπτὰ αἰτιῶν τῶν ἐπιτρεπουσῶν τὸ διαζύγιον τῶν γυναικῶν ἐνΚίνᾳ, μία εἶνε ἡ πολυλογία τῆς γυναικός. Αἱ ἐφημερίδες ἐν Κίνᾳ εἶνε ὀλίγαι τὸν ἀριθμὸν καὶ ὁ κύκλος τῶν ἀναγνωστῶν εἶνε λίαν περιωρισμένος διότι οὔτε αἱ ἐφημερίδες γράφουσι περὶ πολιτικῆς, οὔτε οἱ ἁπλοὶ Κινέζοι ἀγαπῶσι νὰ ἐνασχολλῶνται περὶ αὐτήν. Ἕνεκα τούτου ἐν Κίνᾳ οὔτε διαρκεῖς, οὔτε τυχαῖοι πολιτικοὶ ὑπάρχουσιν, οὔτε βουλευταί, οὔτε παναμισταί. Ἐξαιρετικῶς ὁ Αὐτοκράτωρ ἐνασχολεῖται περὶ τὴν πολιτικήν, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ εἰσὶν ὑπόχρεοι τυφλῶς νὰ ὑπακούωσιν εἰς αὐτόν. Ἕνεκα τούτου ἐν Κίνᾳ δὲν ὑφίσταται οὐδεὶς κριτικὸς ἔλεγχος, οὔτε πολιτικαὶ διαμάχαι. Ἐπίσης ἐν Κίνᾳ δὲν ἀπαντᾶ οἰκογένειά τις ἀποδιωχθεῖσα ποτε τοῦ θρόνου. Ὡς συμπλήρωμα τῶν ἄνωθι διαφορῶν, αἵτινες διακρίνουσι τὴν Κίναν ἀπὸ τῶν λοιπῶν χωρῶν, ἐπιπροσθέτω ὅτι ἀκόμη καὶ ἡ ναυτικὴ πυξὶς τῆς ὁποίας ἡ μαγνητικὴ βελόνη δεικνύει παρ' ἡμῖν τὸν βόρειον πόλον, ἐν Κίνᾳ δεικνύει τὸ ἀντίθετον. Οἱ Κινέζοι ἐσπούδασαν νὰ ἐφεύρωσιν ἰδιαιτέραν ναυτικὴν πυξίδα ἧς ἡ μαγνητικὴ βελόνη δεικνύει τὸν νότιον πόλον. Βλέπετε ὁπόσα παράδοξα διεγείρουσι τὸν θαυμασμὸν τοῦ Εὐρωπαίου! Ἐν τούτοις ὄχι μόνον τὰ παράδοξα καὶ τὰ περίεργα τῶν Κινέζων εἰσὶν ἄξια προσοχῆς. Ἐν Κίνᾳ τὸ κράτος θεωρεῖται ἀπόλυτος κυρίαρχος τῶν γαιῶν αἵτινες εἰσὶν οὕτω διαμερισμέναι, ὥστε ἕκαστος Κινέζος ἔχει, κατὰ τὸ λέγειν τῶν Κινέζων, «τὸν ἀγρόν του καὶ τὸν χοῖρον του». Ἐν τούτοις ἡ εὐημερία τοῦ γεωργοῦ ἐξαρτᾶται οὐ μόνον ἐκ τῆς αὐθαιρέτου ἐξουσίας τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς εὐφορίας ἥτις πολλάκις ἐν Κίνᾳ βλάπτεται ἕνεκα τῆς ξηρασίας, τῶν πλημμυρῶν καὶ τῶν ἀκρίδων. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐν Κίνᾳ τρέφουσιν ἄσπονδον μῖσος πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους, οἵτινες μόνοι δύνανται νὰ θέσωσι τέρμα εἰς τὰς ἁρπαγάς των καὶ δωρεάς. Ὁ λαὸς ἀπεναντίας ἐν Κίνᾳ διάκειται ἀδιαφόρως πρὸς αὐτούς, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ τὸν ἐνοχλῶσι συχνάκις καὶ νὰ μὴ τῷ ἀφαιρῶσι καὶ τὸ τελευταῖον ὑποκάμισον.

Ἐν τούτοις εἶνε ἄδικον νὰ νομίζωμεν ὅτι οἱ Κινέζοι εἶνε ἀνίκανοι πρὸς πᾶσαν πρόοδον καὶ ὅτι οὗτοι ὁλοτελῶς ἐναντιοῦνται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ παρ' Εὐρωπαίοις πολιτισμοῦ. Αἱ πολυχρόνιαι παρατηρήσεις αὐτῶν τῶν Εὐρωπαίων διατριψάντων ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ἐν Κίνᾳ ἀ-

νασκευάζουσι τὴν γνώμην ὅτι οἱ Κινέζοι εἶνε ἀνεπίδεκτοι πολιτισμοῦ. Εἷς Νορβέγιος ναυτικός, ὁ Κουσερὸν Ἀαμότης, ὑπηρετήσας ἐν τῷ στόλῳ τῆς Κίνας ὡς ὑπονάυαρχος, ἐν ἑνὶ συγγράμματί του οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐκδοθέντι, ἐπιγραφομένῳ δὲ «ἀπὸ τοῦ τείχους τῆς Κίνας μέχρι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἰαπωνίας ὄρους» παράγει πλεῖστα ἀποδείξεων περὶ τῆς ζωτικῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανίου Κράτους καὶ τῆς ἐν τῷ πολιτισμῷ προόδου του. Ἐν Εὐρώπῃ, λέγει ὁ συγγραφεὺς οὗτος, ὀλίγην προσοχὴν ἐφιστῶσιν ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ Κίνα ἔφθασεν εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ ἐν ἐποχῇ ὅτε ἡ Εὐρώπη εὑρίσκετο ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει. Μετὰ ταῦτα ἡ Εὐρώπη ταχέως προώδευσεν ἐν τῷ πολιτισμῷ, ἐν ᾧ ἡ Κίνα ἀνεπτύσσετο βραδέως. Ἐπὶ τοῦ παρόντος οἱ Κινέζοι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀποστρέφονται τοὺς Εὐρωπαίους καθ' ὃν οἱ τελευταῖοι τοὺς Κινέζους. Σοφαὶ ἀποφάσεις τῶν δικαστῶν ἐν Κίνᾳ·

Εἷς νεανίας ἐν Κίνᾳ ἐγκαταλείψας τὴν πατρικήν του οἰκίαν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον πρὸς ἐκζήτησιν τύχης. Μετὰ μακροχρόνιον ἀπουσίαν ἐπέστρεψεν ἐν τῇ πατρίδι του, ἀλλὰ μετά τινας ἡμέρας εὑρέθη ἐν τῇ κλίνῃ του πνιγμένος. Κατ' οὐδένα τρόπον ἦτο δυνατὸν νὰ ὁρισθῇ ἡ αἰτία ἥτις παρώρμησε τὸν κακούργον νὰ ἐκτελέσῃ τὴν βδελυρὰν ταύτην πρᾶξιν καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ἐνόχου παρίστατο σχεδὸν ἀδύνατος. Οἱ συγγενεῖς τοῦ δολοφονηθέντος ἐξώρκισαν τὸν δικαστὴν νὰ ἀνακαλύψῃ τὰ ἴχνη τούτου τοῦ αἰνιγματώδους φόνου. Ὁ δικαστὴς διέταξε νὰ φυλακίσωσιν ἑπτὰ ἄνδρας οὓς ὑπώπτευεν. Ἐν τούτοις μεθ' ὅλας τὰς βασάνους εἰς ἃς τοὺς ὑπέβαλεν, οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀνωμολόγησεν ἑαυτὸν ὡς ἔνοχον ἐν τῷ φόνῳ. Μολοντοῦτο οἱ ὕποπτοι διετέλουν ὑπὸ κράτησιν, συγχρόνως δὲ τὰ κακουργοδικεῖα ἐπιμελῶς ἐσπούδαζον νὰ ἀνακαλύψωσι τὰ ἴχνη τοῦ κακουργήματος. Μετά τινα χρόνον εἷς ἔμπειρος δικαστὴς τῆς ἰδίας περιφερείας ἐπισκεφθεὶς τὸ δικαστήριον τῆς πόλεως ἐν ᾗ ἔλαβε χώραν τὸ προρρηθὲν γεγονός, παρεκλήθη νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης τοῦ ῥηθέντος κακουργήματος. Οὗτος διέταξε νὰ ὁδηγήσωσιν ἐνώπιόν του τοὺς ἑπτὰ κρατουμένους ὑπόπτους καὶ ἅμα παρουσιάσθησαν ἐνώπιόν του τοῖς ἀνήγγειλεν ὅτι ἐζήτησατο τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀνακαλύπτοντος τοὺς κακούργους διὰ τῆς ἐπιθέσεως ἰδιαιτέρου τινος σημείου, γνωστοῦ μόνον εἰς αὐτόν. Ταύτην τὴν νύκτα, εἶπεν ὁ δικαστὴς πρὸς τοὺς ὑπόπτους, ὑμεῖς θὰ διαμένετε γυμνοὶ ἐν ἑνὶ δωματίῳ ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ θέσω τὸ εἴδωλον τούτου τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ παντοδύναμος θὰ θέσῃ εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ ἐνόχου τὸ σημεῖον τῆς ἐνοχῆς του, οἱ δὲ λοιποὶ ἐξ, κατηγορούμενοι ἐπὶ δολοφονίᾳ, θὰ ἀφεθῶσιν ἐλεύθεροι. Πηγαίνετε! ἐγὼ παρευθὺς θὰ γνωρίσω ποῖος ἐξ ὑμῶν διέπραξε τὸν φόνον. Τὴν ἰδίαν νύκτα οἱ ἑπτὰ ὕποπτοι ἐπὶ τῇ δολοφονίᾳ εἰσήχθησαν γυμνοὶ εἰς ἓν σκοτεινὸν ὑπόγειον ὅπου ἐκτὸς τοῦ εἰδώλου φωτιζομένου ἀμυδρῶς ὑπὸ λυχνίας οὐδὲν ἠδύναττο νὰ διακρίνωσιν. Ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὰς ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένας εὐχὰς ὁ δικαστὴς ἀφῆκε τοὺς ὑπόπτους νὰ διανυκτερεύσωσι μετὰ τοῦ φοβεροῦ εἰδώλου. Κατὰ τὴν χαραγήν, ὁ δικαστὴς συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων του εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὑπόγειον καὶ διέταξεν ὅπως οἱ ἑπτὰ ἔγκλειστοι σταθῶσι κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἐστραμμένα ἔχοντες τὰ νῶτα πρὸς τὸ εἴδωλον.

Πρὶν ὅμως νὰ θέσωσι τοὺς καταδίκους εἰς τὸ σπήλαιον, ὁ δικαστὴς διέταξε νὰ ἀλείψωσι τοὺς τοίχους τοῦ ὑπογείου μὲ ῥαχνιὰ τοῦ ὀτσακιοῦ. Ἀμέσως οὗτος παρετήρησεν ὅτι ἡ ῥάχις ἑνὸς τῶν ἐγκλείστων ἦτο μαύρη. Οὗτος δηλ. συναισθανόμενος τὴν ἐνοχήν του ἰσχυρῶς ἐστηρίζετο εἰς τὸν τοῖχον τοῦ ὑπογείου διὰ νὰ μὴ δυνηθῇ, ὡς ἐνόμιζεν, ὁ Θεός, οὗ τὸ εἴδωλον ἵστατο ἐν τῷ μέσῳ, νὰ ἐπιθέσῃ σημεῖον τι ἐπὶ τῆς ῥάχεώς του. Ὁ δικαστὴς ἀμέσως διέταξε νὰ κρατήσωσι τοῦτον ὡς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὑποδειχθέντα, ὅστις ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἐνοχήν του καὶ ἀπεκεφαλίσθη, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐξ ἀπέλυσεν.

—

Φιλοφροσύνη τῶν Κινέζων.

Ὅταν ὁ Κινέζος ἐπιστέλλῃ ἐπιστολὴν πρός τινα, οὐδέποτε ἀναφέρει τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἀτόμου πρὸς ὃ ἐπιστέλλει, οὔτε πάλιν ἀναφέρει τὸ ἑαυτοῦ ἐν πρώτῳ προσώπῳ. Οὗτος ἐκθειάζει τὴν ἀξίαν τοῦ πρὸς ὃν γράφει καὶ καλεῖ αὐτὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν, ἑαυτὸν δὲ ταπεινοῖ. Τὰς ἐπιστολάς του ἄρχεται μὲ τὰς ἀκολούθους φράσεις. «Ὅλαι αἱ εὐτυχίαι τοῦ βίου εἴθε νὰ συσσωρευθῶσιν ἐφ' ὑμᾶς· αὕτη εἶνε ἡ εὐχὴ τοῦ ἠλιθίου ὑπηρέτου Σας». Ὑπογράφεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὲ σμικρότατα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δυσανάγνωστα σημεῖα. Μνείαν ποιούμενος τῆς οἰκογενείας του γράφει «ἡμεῖς οἱ οὐτιδανοὶ μύρμηγκες διάγωμεν καλῶς». Ἐπιγράφει τὴν ἐπιστολήν του οὕτω «τῇ Αὐτοῦ Ἐξοχότητι τῷ συγκαταβατικῷ μοι πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ, ὅστις ἀνέρχεται τὴν κλίμακα τῆς δόξης». Ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς προσθέτει τὰς ἀκολούθους λέξεις. «Ἐκ τῆς ταπεινῆς μου καλύβης εἰς τὰ λαμπρὰ δώματα ἐκ μαρμάρων τοῦ πρεσβυτέρου μού ἀδελφοῦ». Ὡς μεγίστη φιλοφροσύνη. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ θεωρεῖται ἡ ἀκόλουθος φράσις. «Ὁ ὑποφαινόμενος, εὐπειθέστατος ὑμῶν πίθηκος ἐκτείνει ἱκετηρίους χεῖρας πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα παρακαλῶν Αὐτὴν νὰ συγκατανεύσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ πενιχρὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας μου».

ΤΟ ΟΡΟΣ ΛΑΡΙΣΣΑ

—

Πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἄργους κεῖται τὸ ὄρος Λάρισσα, ἡ κατὰ τὸν Αἰσχύλον καλουμένη ἱκετηδόκος σκοπιά.

Τὸ ὄρος τοῦτο ἔχει ὕψος 289 μ. εἶναι ὀξὺ καὶ ἀπότομον πανταχόθεν. Περὶ τοῦ ὀνόματος τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὸ ὄρος τοῦτο, ὑπάρχουσι ποικίλαι γνῶμαι· ἄλλοι μὲν λέγουσιν, ὅτι ὠνομάσθη οὕτως ἀπὸ τῆς Λαρίσσης θυγατρὸς τοῦ Πελασγοῦ, ἄλλοι δὲ ὅτι εἶναι λέξις Πελασγικὴ καὶ σημαίνει φρούριον, ἀκρόπολιν. Ἡ Λάρισσα συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν μεγαλοπρεπεστέρων καὶ ἰσχυροτέρων ἀκροπόλεων τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Ῥωμαίων, Βυζαντινῶν, Φράγκων, Ἐνετῶν ἐχρησίμευεν ὡς φρούριον. Ἡ ἀκρόπολις, λέγεται, ὅτι ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Δαναοῦ· εἶναι δὲ εὐρύχωρος καὶ δύναται νὰ περιλάβῃ πολυάριθμον στρατιάν· ἔχει τέσσαρας δεξαμενάς, αἵτινες κατὰ τὴν πολυμβρίαν πληροῦνται ὕδατος. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κορυφῆς τῆς Λαρίσσης ὑπάρχουσι τείχη Κυκλώπεια ἐξ ὀγκωδῶν λίθων, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τοῦ ἡλίου χρωματισθέντες ἔχουσι λάβει τὸ χρῶμα πλίνθου νεωστὶ ἐξελθούσης τῆς καμίνου. Οἱ πελασγικοὶ οὗτοι ὄγκοι ἀπετέλουν τὴν παλαιὰν ἀκρόπολιν. Ἐπὶ τῶν κρηπιδωμάτων τῆς ἑλληνικῆς ἀκροπόλεως εἰσὶν ἐκτισμένα ἄλλα τείχη κατασκευῆς Ἐνετικῆς.

Τὸ πάλαι εἰς τὴν κορυφὴν ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Λαρισσαίου Διὸς ἄνευ ὀροφῆς καὶ ἄγαλμα ξύλινον, τὸ ὁποῖον ἐλατρεύετο μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Παυσανίου. Ὑπῆρχε καὶ ναὸς Ἀθηνᾶς λίαν ἀξιοπερίεργος, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ ὑπάρχον ξόανον τοῦ Διός, τὸ ὁποῖον, ἐκτὸς τῶν δύο ὀφθαλμῶν, εἶχε καὶ τρίτον ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἐντεῦθεν ὠνομάζετο ὁ Θεὸς Ζεὺς τριόφθαλμος, Ζεὺς τριόπας, εἴτε διότι οἱ παλαιοὶ ἐνόμιζον αὐτὸν κύριον τοῦ παντὸς διῃρημένου εἰς τρεῖς ἀρχάς, εἰς οὐρανόν, θάλασσαν καὶ ᾅδην, εἴτε διότι οὗτος βλέπει τὸ παρόν, τὸ μέλλον καὶ παρελθόν, εἴτε τέλος διότι ἡ ὀξυδέρκεια τοῦ Θεοῦ ἐκτείνεται πανταχοῦ καὶ περιβάλλει τὸ πᾶν. Ἐλέγετο δὲ, ὅτι ὁ Ζεὺς οὗτος ἦτο πατρῷος τοῦ Πριάμου, ὅστις λαβὼν αὐτὸν κληρονομίαν παρὰ τοῦ Λαομέδοντος ἵδρυσεν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ τῆς αὐλῆς καὶ κατέφυγε κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας. Ἐντεῦθεν καὶ Ἕρκειος ὠνομάζετο. Τὸ ξόανον τοῦτο ἔφερεν εἰς Ἄργος ὁ Σθένελος ὁ υἱὸς τοῦ Καπανέως, εἰς ὃν ἔλαχε κατὰ τὴν διανομὴν τῶν λαφύρων ἁλωθέντος τοῦ Ἰλίου.

Κατὰ τὴν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνάβασιν ὑπῆρχε ναὸς πρὸς τιμὴν τῆς Ἀκραίας Ἥρας· ἔλαβε τοιοῦτον ὄνομα, ἐπειδὴ ὁ ναὸς ἦτο ἐκτισμένος ἐπὶ τῆς ἄκρας, ὅπου σήμερον ὑπάρχει ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας κατακρυμμένης ἢ πορτοκαλλούσας. Πλησίον ἐκεῖ ἔκειτο καὶ ναὸς τοῦ Πυθαέως Ἀπόλλωνος, ὀνομασθεὶς οὕτως ἐκ τοῦ Πυθαέως, ὅστις πρῶτος ἐνταῦθα ἦλθεν ἐκ Δελφῶν. Ὁ ναὸς οὗτος εἶχε καὶ ἄλλην ὀνομασίαν Ἀπόλλων Δειδαριώτης, διότι ἡ θέσις αὕτη ἐκαλεῖτο Δειρὰς (λαιμὸς βουνοῦ). Ἐν τῷ ναῷ τούτῳ ὑπῆρχε τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ ἐκ χαλκοῦ, ὡς καὶ μαντεῖον, ἔνθα κατὰ τὰς ἀρχὰς ἑκάστου μηνὸς ἐθύετο ἐν καιρῷ νυκτὸς ἀρνίον καὶ παρέμενε παρθένος ὡς προφήτρια, ἥτις διὰ τῆς γεύσεως αἵματος ζώου κατελαμβάνετο ὑπὸ μαντικοῦ οἴστρου καὶ ἐχρησμοδότει. Ἐν τῷ ναῷ τούτῳ ἐγράφοντο αἱ συνθῆκαι.

Μετὰ τοῦ ναοῦ τοῦ Πυθαέως Ἀπόλλωνος συνεκοινώνει καὶ ἕτερος ναὸς ἀφιερωμένος εἰς τὴν ὀξυδερκῆ Ἀθηνᾶν· ὁ ναὸς οὗτος, λέγεται, ὅτι ἱδρύθη παρὰ τοῦ Διομήδους, ἀποτίοντος φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν θεὰν, ἥτις ἀφῄρεσεν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του τὴν ἀχλύν, ὅτε ἐμάχετο ἐν Ἰλίῳ. Ὑπὸ τῶν Ἀργείων ἡ θεὰ αὕτη ἐτιμᾶτο ὡς πολυοῦχος, τὸ δὲ ἄγαλμά της κατεδύετο εἰς τὸν ποταμὸν Ἴναχον τὸν καλούμενον καινῶς σήμερον Πάνιτσα. Ἐν τῷ ναῷ τούτῳ ἦτο τεθαμμένος ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἄργους Ἀκρίσιος.

Παραπλεύρως τοῦ ναοῦ τῆς Ὀξυδερκοῦς Ἀθηνᾶς ἦτο τὸ στάδιον, ὅπου ἐτελοῦντο ἀγῶνες πρὸς τιμὴν τοῦ Νεμείου Διὸς καὶ τὰ Ἡραῖα. Πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἦτο μνῆμα, ἐν ᾧ ἦσαν τεθαμμέναι αἱ ὑπὸ τῶν Δαναΐδων ἀποκοπεῖσαι κεφαλαὶ τῶν υἱῶν τοῦ Αἰγύπτου.

Εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Λαρίσσης ἔκειτο κατὰ τὴν μυθικὴν παράδοσιν χάλκινον διαμέρισμα, κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀκρισίου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐνέκλεισε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Δανάην, νομίσας, ὅτι μόνον οὕτως ἤθελε διαφυλαχθῇ ἡ ἀρετὴ αὐτῆς. Πλὴν ὁ Ζεὺς μεταμορφωθεὶς εἰς χρυσῆν βροχὴν ἐξηπάτησε τὴν ὡραίαν κόρην ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ Περσεύς. Ὁ μῦθος οὗτος δηλοῖ, ὅτι τὴν χαριτόβρυτον καὶ κομψὴν νεάνιδα ὅπου δήποτε καὶ νὰ τὴν διαφυλάξῃ τις, καὶ ὅπως δήποτε καὶ ἂν τὴν διαθρέψῃ οὐδέποτε θὰ κατορθώσῃ νὰ τὴν ἀπομονώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐραστάς.

Πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος καὶ ὀλίγον κάτωθι τοῦ ἐκκλησιδίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὑπάρχει ρυάκιον· τινὲς πιστεύουσιν, ὅτι ἐκεῖ ὑπῆρχεν ἡ κρήνη τῆς Ἀργείας ποιητρίας Τελεσίλλας· σήμερον κοινῶς καλεῖται Κρούσκουζα.

Πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν τῶν προπόδων τῆς Λαρίσσης κεῖται τὸ θέατρον μετὰ καλῶς διατηρουμένων ἑδρῶν, αἵτινες εἰσὶ κεχαραγμέναι ἐπὶ τοῦ βράχου καὶ σχηματίζουσι βαθὺ τόξον. Εἶνε

ἑκατὸν πόδας ὑψηλὸν ἐν καθέτῳ γραμμῇ, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης σειρᾶς τῶν ἐδρῶν μέχρι τῆς ὀρχήστρας κάτω ἀπόστασις ἀνέρχεται πλέον τῶν 300 ποδῶν. Ὁ ὑπὸ τὸν κυανοῦν οὐρανὸν χῶρος του δύναται νὰ περιλάβῃ δέκα χιλιάδας θεατάς, εἶνε δὲ λίαν ἐναρμόνιος πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὁράσεως καὶ τῆς ἀκουστικῆς. Κατὰ τὰς γενομένας ἀνασκαφὰς ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς συγγραφέως τῆς ἱστορίας τοῦ Ἄργους κ. Ι. Κοφινιώτου, ἀνεκαλύφθησαν 18 βαθμίδες ὑπὸ τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς λελαξευμέναι καὶ αὐταὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους. Ἡ δεκάτη ἕκτη βαθμὶς εἶνε λελαξευγμένη εἰς σχῆμα ἕδρας προωρισμένη διὰ τοὺς κατέχοντας ἐπιφανῆ ἀξιώματα.

Κατὰ τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως σώζεται τὸ Ἀδριάνειον ὑδραγωγεῖον, δι' οὗ διωχετεύετο εἰς τὸ Ἄργος τὸ ἐν τῷ χωρίῳ ἐπάνω Μπέλεσι. ὕδωρ τῆς Τσιρίστρας.

Ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς Λαρίσσης βλέπει τις τὴν ἔφορον Ἀργολικὴν πεδιάδα μὲ τοὺς καταπρασίνους ἀγρούς της, ὁμοιάζοντας μὲ μικρὰ τετράγωνα συμμετρικῶς κατασκευασμένα ἐν εἴδει ζατρικίου, βλέπει τις τὰ βουνὰ τὰ ὁποῖα καλλωπίζονται ὑπὸ πολυποικίλων αὐτοφυῶν ἀνθέων, ἀφ' ὧν ἐξέρχεται θελκτικὴ εὐωδία, πληροῦσα τὴν γῆν ὅλην, ἐντεῦθεν βλέπει τις τὸν ποιητικὸν Ἐρασῖνον μὲ τὰ ὑψικάρηνα καὶ ἀμφιστεφῆ δένδρα του, ἅτινα γέμουσιν ἡμιανεῳγμένων καλύκων. Ἐντεῦθεν ἀκούει τις τὴν ἐναρμόνιον μουσικὴν τῆς εὐθύμου χορείας τῶν ἀμετρήτων πτηνῶν καὶ τὴν βομβοῦσαν μέλισσαν τὴν ἄγγελον τοῦ ἔαρος. Βλέπει τις τὴν πόλιν ἁπλουμένην ἐπὶ τῆς ὁμαλῆς πεδιάδος, ἐφ' ἧς ἐβασίλευσεν ὁ Ὀρέστης, ὁ ἀκούσας τὸ ἄσμα τῆς ποιητρίας Τελεσίλλας. Βλέπει τις τὴν Ναυπλίαν μετὰ τῶν ἀπορθήτων φρουρίων της τοῦ Παλαμηδίου καὶ Ἤτζ—καλὲ, τὸν ναὸν τῆς Ἥρας, τὴν εὐρυάγυιαν καὶ πολύχρυσον πόλιν τοῦ βασιλέως τῶν βασιλέων Ἀγαμέμνονος καὶ τῆς Τιρύνθου τὰ Κυκλώπεια τείχη, ἐν οἷς δὲν οἰκοῦσι πλέον εἰ μὴ γύπες καὶ νυκτερίδες. Ἀλλὰ τὴν χαρὰν ταύτην τὴν ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς Λαρίσσης προερχομένην διασκεδάζει ἡ ὄψις τῆς σημερινῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἀπαρτίζεται ὑπὸ ὀλιγαρίθμων οἰκιῶν διεσπαρμένων τῇδε κακεῖσε καὶ κεχωρισμένων διὰ γαιῶν καὶ ὁδῶν ἀκομάλων.

Ἄργος τῇ 5 Νοεμβρίου 1894.

Χρῆστος Α. Καραγιάννης
φοιτητὴς τῆς νομικῆς.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΟΙΚΙΛΑ

Κατανάλωσις τοῦ ζύθου ἐν Γερμανίᾳ. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν Γερμανίᾳ κατηναλώθη ζύθος 5,200,000,000 λιτρῶν. Ἐὰν ὑποθέσωμεν τὸν ζύθον τοῦτον ῥέοντα δίκην ποταμοῦ, οὗτος θὰ ῥέῃ ἡμέραν καὶ νύκτα μὲ 593 κυβικὰ μέτρα τὴν ὥραν ἢ 165 λίτρας τὸ δευτερόλεπτον. Εἰς ἕκαστον κάτοικον τῆς Γερμανίας ἡ πόσις ὑπολογίζεται εἰς 105 λιτρῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν τε γυναικῶν καὶ παιδίων. Ἀναμφιβόλως οἱ ἄνδρες πίνουσι τὸ μερίδιον τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδίων. Τινὲς διϊσχυρίζονται ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐξακολουθοῦντες κατὰ μέγα ποσὸν πίνοντες ζύθον, μετὰ παρέλευσιν χρόνου θὰ ἀποβλακωθῶσιν. Ὅλος σχεδὸν ὁ ζύθος πίνεται ἐν τοῖς ζυθοπωλείοις ὅπου ὁ κοινωνικὸς (social Γερμανὸς διατρίβει ἐπὶ ὅλας ὥρας ἔχων ἐνώπιόν του συστοιχίαν ὅλην φιαλῶν ζύθου. Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ὁ Γερμανὸς ἔχει τὴν ἰδιοφυΐαν τοῦ συνετερισμοῦ (association). Κατά τινα γερμανικὴν ῥήτραν, ὅπου συναθροισθῶσιν ἐν τῷ αὐτῷ τρεῖς Γερμανοὶ, ἀποτελοῦσι διὰ μιᾶς τέσσαρας διαφόρους συνεταιρισμούς- Ἐν τοῖς ζυθοπωλείοις ἐν Γερμανίᾳ ἀναπτύσσεται ὁ κοινωνικὸς βίος τῶν Γερμανῶν.

—

Τὸ τηλέφωνον ἐν χρήσει εἰς τὰς Ἐκκλησίας. Οἱ Ἄγγλοι ἐπεννόησαν νέαν ἐφαρμογὴν τοῦ τηλεφώνου. Ἐν Βίρμηγχαμ τὰ τηλεφωνικὰ σύρματα συνεδέθησαν καὶ μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τώρα ὁ πελάτης τοῦ τηλεφώνου δύναται ν' ἀκροᾶται καθήμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ του, τῆς Ἐκκλσιαστικῆς μουσικῆς καὶ τοῦ κηρύγματος τῶν pssteur.

—

Πλωτὴ ἐκκλησία διὰ τοὺς Ἄγγλους ἁλιεῖς. — Δεκάδες τινὲς χιλιάδων Ἄγγλων ἁλιέων διαμένουσιν ἐν τῷ πελάγει καὶ ἐνίοτε ἐπὶ πολλοὺς μῆνας δὲν ἐπαναλάμπτουσιν εἰς τὰς πόλεις ἢ τὰ χωρία των, ὥςε δὲν δύνανται νὰ συχνάζωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ ἀκροῶνται τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς πνευματικῆς ταύτης ἀνάγκης τῶν ἁλιέων, οἱ ἱεραπόστολοι ἐφεῦρον πλωτὴν Ἐκκλησίαν. Οὗτοι ἐποιήσαντο ἐκκλησιν πρὸς τοὺς πλουσίους ὑπὲρ τοῦ θεαρέστου ἔργου τῆς πνευματικῆς οἰκοδομῆς τῶν δυστυχῶν αὐτῶν ἀδελφῶν. Ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει πολλοὶ διάφορα ποσὰ συνεισέφερον, ὁ δὲ βαθύπλουτος Ἄγγλος Μίστι Βέστ πρὸς τοῖς ἄλλοις ποσοῖς χρημάτων ἐδώρισε τοῖς ἱεραποστόλοις τὴν θαλαμηγόν του «Γοσχάσυνι». Τὰ ἐγκαίνια τῆς πρωτοφανοῦς ταύτης Ἐκκλησίας, ἔγραφεν ἡ ἐφημερὶς «Δάϊλι Νιοὺς», ἐγένετο οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος. Τὴν ἱεροτελεστίαν ἐτέλει εἷς ἱεροκήρυξ (pasteur), ὅστις διὰ τῆς θαλαμηγοῦ περιῆλθεν ὅλους τοὺς ἁλιευτικοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ ἐν τῷ πελάγει πλοῖα. Τὴν ἱεραποστολικήν του ταύτην περιοδείαν ἤρχισεν ἀπὸ τῆς Δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Ἀγγλίας, ἐσκόπει δὲ νὰ περιέλθῃ τὴν Σκωτίαν καὶ εἶτα διερχόμενος τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν νὰ φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα Γρίνσμον ὅπου θὰ ἀντικαθιστᾶτο δι' ἑτέρου ἐκ τῆς ἱεραποστολικῆς ἑταιρείας τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου. Ἡ πλωτὴ αὕτη ἐκκλησία δύναται νὰ περιλάβῃ 1000 ἐκκλησιαζομένους. Πρὸς μετατροπὴν τῆς θαλαμηγοῦ εἰς ἐκκλησίαν ἐδαπανήθησαν 500 ἀγγλικαὶ λίραι, κατ' ἔτος δὲ πρὸς διατήρησιν τῆς ἐκκλησίας ἀπαιτοῦνται 1000 λίραι στερλίναι.

—

Πλωτὴ πόλις. 100,000 τῶν κατοίκων τῆς Καντώνης ζῶσιν ὄχι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ἀλλ' ἐντὸς λέμβων. Ὁ πλησιάζων τὴν πόλιν ταύτην τῆς Κίνας ἐκ τῆς θαλάσσης νομίζει ὅτι εἰσέρχεται εἰς πόλιν πλέουσαν, ὁλόκληρα τετραγωνικὰ μίλια δύναταί τις, νὰ προχωρήσῃ χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ ἄλλο τι ἢ λέμβους πυκνῶς ἀραγμένας κατὰ σειρὰς καὶ φάλαγγας, χωριζομένας διὰ στενῶν διόδων ἢ διωρύχων. Αἱ πλέουσαι αὗται κατοικίαι χωροῦσι χιλιάδες οἰκογενειῶν ἐπ' αὐτῶν γεννῶνται χιλιάδες νηπίων, ἐπ' αὐτῶν ἀποθνήσκουσι χιλιάδες παιδίων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ἑκάστη λέμβος διαιρεῖται εἰς θάλαμον ἢ θαλάμους, (ἀναλόγως πρὸς τὸ μέγεθος αὐτῆς) μαγειρεῖον, αἴθουσαν καὶ ἐκκλησίδιον ἢ θαλαμίσκον, ὅπου ἵσταται τὸ εἴδωλον τῆς οἰκογενείας. Ὄχι μόνον δὲ ἄνθρωποι ἀλλὰ καὶ κτήνη καὶ ὄρνιθες κατοικοῦσιν ἐν τῇ αὐτῇ λέμβῳ, — ἥτις ὑπενθυμίζει οὕτω τὴν κιβωτὸν τοῦ Νῶε. Δὲν εἶναι δυσάρεστος ὁ τρόπος οὗτος τῆς ζωῆς. Ἀντὶ, παραδείγματος χάριν, νὰ μετακομίζωνται ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν οἱ ἄνθρωποι, ὅπως τὸ πράττομεν ἡμεῖς εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλάζουσι συνοικίαν μεταβαίνοντες ἐπὶ τῆς λέμβου.

—

«Ἐν τῷ Ἀμερικανικῷ περιοδικῷ «Ἐπιστήμη» ἀνέγνωμεν τὴν περιγραφὴν πτώσεως κεραυνοῦ τῇ 16 8βρίου 1889, ἔχοντος σφαιρικὸν σχῆμα. Ὁ κεραυνὸς κατὰ τὴν πτῶσιν του λίαν ἰσχυρὰ ἐβρόντησε καὶ κατὰ τὴν διάβασίν του ἀνέτρεψεν ἄρδην μίαν τηλεφωνικὴν γραμμὴν μετὰ τῶν στήλων ἐχόντων ὕψος 6 μέτρων. Οἰκογένειά τις καταφυγοῦσα ἐν καιρῷ τῆς καταιγίδος εἴς τινα πλησιεστάτην πρὸς ἕνα στῆλον τῆς τηλεφωνικῆς γραμμῆς οἰκίαν διηγεῖτο ὅτι εἶδε πυρίνην σφαῖραν μεγάλην ὡς τὸ πορτοκάλλιον, χωροῦσαν ἐκ τῶν συρμάτων τῆς τηλεφωνικῆς γραμμῆς πρὸς τὴν θύραν τῆς οἰκίας, διελθοῦσα δι' αὐτῆς, ἐξελθοῦσαν ἐκ τοῦ παραθύρου καὶ πεσοῦσαν ἔν τινι ἀγρῷ εἰς μακρὰν ἀπόστασιν κειμένῳ καὶ σβεσθεῖσαν ἄνευ τινος κρότου. Ἓν παιδίον παρ' ὃ ἡ σφαῖρα διῆλθεν ᾐσθάνθη ἰσχυρὸν πόνον ἐν τοῖς ἄκροις τῶν δακτύλων, ἑνὸς δὲ ἐργάτου ἡ χεὶρ ἐπί τινα χρόνον διέμεινε παράλυτος.

—

Κατὰ τὰς τελευταίας ἀπογραφὰς ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουσι πλεῖον τῶν 16 πόλεων μετὰ πληθυσμοῦ ὑπερβαίνοντος τὰς διακοσίας χιλιάδας καὶ 42 πόλεις μετὰ πληθυσμοῦ ἀπὸ 50—100 χιλιάδων. Ἐκ τούτων τῶν 58 πόλεων δύο μόνον δὲν ἔχουσιν ἠλεκτρικοὺς σιδηροδρόμους ἂν καὶ εἶναι πολυάνθρωποι ἔχουσαι ἀνὰ 200χ. κατοίκων.

—

Τὸ ἀρχαιότατον δένδρον ἐν τῇ γῇ. Τὸ ἀρχαιότατον δένδρον ἐν τῇ γῇ βλαστάνει ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Ἰνδῶν ὄρει Ἀμαρατούρα παρὰ τὴν Βιρμανίαν. Κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦτο τὸ δένδρον ἐφυτεύθη τὸ 288 ἔτος π. Χ. καὶ ἡ ἡλικία του ἀνέρχεται εἰς 2182 ἔτη. Ὁ Ἄγγλος φυσιοδίφης Τζέμς Ἔμμερσον Τένεντ ἐξετάσας τὸ δένδρον τοῦτο ὡμολόγησεν ὅτ πράγματι εἶνε πολὺ παλαιὸν καὶ ἀναδιφήσας τοὺς ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν ἱερέων ὑποδειχθέντας παπύρους ἀνέγνωσε τὴν ἀκόλουθον περὶ τούτου τοῦ δένδρου ἀρχαίαν παράδοσιν. Ὁ Βούδας πιστεύων καὶ ἀπεκδεχόμενος τὰς ἐκ τοῦ σύμπαντος ἀποκαλύψεις ἐσυνείθιζε νὰ στηρίζηται εἰς τοῦτο τὸ δένδρον. Ἕνεκα δὲ [τούτου οἱ ἀρχαῖοι τῶν Ἰνδῶν ἡγεμόνες ἐκ σεβασμοῦ πρὸς αὐτὸ, διὰ διαθηκῶν ἀφιέρουν τῷ πλησίον αὐτοῦ ναῷ ἁπάσας τὰς κτήσεις των, τὰ δὲ πίπτοντα ἐκ τοῦ δένδρου φύλλα ἐπιμελῶς περισυνελλέγοντο καὶ ἐφυλάττοντο ἐν τῷ παρακειμένῳ ναῷ ὡς ἱερά. Τὸ ἀρχαιότατον ἐν Εὐρώπῃ δένδρον εἶνε ἡ βασιλικὴ δρῦς ἐν Βίνδζορ (Λονδίνῳ) περὶ ἧς λέγουσιν ὅτι ἔχει ἡλικίαν χιλίων ἐτῶν.

—

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπὸ διαφόρων ἐπιστημόνων γενόμενοι ὑπολογισμοὶ περὶ τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἡλίου δὲν ἐβασίζοντο ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς θεωρίας. Ἐπ' ἐσχάτων ὁ Σατηλιὲ μετ' ἐπιμόνους ἐμβριθεῖς μελέτας καὶ ὑπολογισμοὺς ἐπροσδιώρισε τὴν θερμότητα τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἡλίου εἰς 7,600 βαθμῶν, τὴν δὲ τῆς φωτοσφαίρας αὐτοῦ εἰς ὀλίγον ἀκόμη περισσότερον.

ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Πολλάκις ἐγράφη καὶ ἐπιστεύθη ὅτι ἡ Βαβυλὼν καὶ ἡ Ρώμη καὶ τὸ Πεκῖνον ἦσαν αἱ μέγισται πόλεις. Καὶ τῷ ὄντι ἦσαν εἰς τὴν ἐποχήν των, ἀλλὰ τὸ σημερινὸν Λονδῖνον ὑπερέχει ὅλας ταύτας κατὰ μέγαν βαθμόν. Κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου περιέχει τόσας οἰκίας, ὅσους κατοίκους περιέχει ἡ Λίβερπουλ, ἢ οἱαδήποτε ἄλλη μεγαλόπολις τῆς Ἀγγλίας. Οἱ κάτοικοι τοῦ Λονδίνου εἶνε ἴσοι τὸν ἀριθμὸν μὲ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ἰρλανδίας, καὶ περισσότεροι ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Σκωτίας! Ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι εἷς τῶν συνδρομητῶν τῆς «Ἀστραπῆς» ἵστατο εἰς ἓν μέρος, ὅλοι δὲ οἱ κάτοικοι τοῦ Λονδίνου διέβαινον ἀπ' ἔμπροσθέν του ἀνὰ 100 εἰς ἕκαστον λεπτὸν τῆς ὥρας, ἀδιακόπως ἡμέραν καὶ νύκτα, θὰ ἐχρειάζοντο ἕως οὗ διαβῶσιν ὅλοι, π έ ν τ ε ὅλας ἑβδομάδας!! Προσέτι ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ αὐτὸς συνδρομητής μας ἀπεφάσιζε νὰ περιπατήσῃ ὅλας τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου, χωρὶς νὰ διέλθῃ τὴν αὐτὴν ὁδὸν δίς, καὶ ὅτι περιεπάτει 10 μίλια τὴν ἡμέραν (δηλ. 2 1]2 ὥρας) θὰ ἐχρειάζετο ἐ ν ν έ α χρόνια πρὶν τὰς περιπατήσῃ ὅλας!!

Τὸ Λονδῖνον περιέχει περισσοτέρους Παπικοὺς παρ' ὅσοι εἶνε εἰς τὴν Ρώμην, περισσοτέρους Ἰουδαίους παρ' ὅσοι εἶνε εἰς ὅλην τὴν Παλαιστίνην, καὶ περισσοτέρους Σκώτους παρ' ὅσοι εἶνε εἰς τὸ Ἀβερδίν! καὶ διπλασίους κατοίκους παρ' ὅσους ἔχει ὅλη ἡ Ἑλλὰς συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Σποράδων νήσων!! καὶ ὅμως ἡ τάξις διατηρεῖται μόνον δι' ἀστυνομικῶν κλητήρων!

ΜΟΥΣΙΚΑ ΚΙΒΩΤΙΑ

Εἰς τὴν Γενεύην τῆς Ἐλβετίας μία ἀπὸ τὰς κυριωτέρας βιομηχανίας εἶνε ἡ τῶν μικρῶν μουσικῶν κιβωτίων ἢ ὀ ρ γ α ν έ τ τ ω ν. Χιλιάδες ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων ἐργάζονται εἰς τὰ ἐργοστάσια τῶν παιγνιδίων τούτων. Κύριός τις ὅστις ἐπεσκέφθη ἓν τῶν ἐργοστασίων τούτων, λέγει ὅτι ὅταν ἐκρέμασε τὸν πῖλόν του εἰς ἓν καρφίον, ἀμέσως ἤκουσε μίαν μελῳδίαν προερχομένην ἀπὸ τὸ καρφίον. Ὅταν ἔστησε τὴν ῥάβδον του εἰς μίαν θήκην, ἡ θήκη ἤρχισε νὰ ἐκδίδῃ μελῳδίαν. Ἐκάθησεν εἰς κάθισμα καὶ τὸ κάθισμα ἔπαιξεν ἕνα κ ο μ μ ά τ ι! Ἔγραψε τὸ ὄνομά του εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐπισκέψεων, καὶ καθὼς ἐβούτησε τὴν πέναν εἰς τὸ μελανοδοχεῖον, τὸ μελανοδοχεῖον ἤρχισε νὰ ἀνακρούῃ ἐμβατήριόν τι! Ἀναχωρήσας ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον, ὑπῆγε νὰ γευματίσῃ προσκληθεὶς ὑπὸ φίλου του τινός. Ἐν ᾧ ἐκάθηντο εἰς τὴν τράπεζαν, ἡ οἰκοδέσποινα ἐσήκωσε μίαν πιάταν μὲ φαγητὰ καὶ τὴν προσέφερεν εἰς τοὺς ἄλλους συνδαιτυμόνας κατὰ σειράν· καὶ ἡ πιάτα ἔπαιζε διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια ἐν ὅσῳ ἦτο εἰς κίνησιν!

Εἰς ὅλα ταῦτα τὰ περιστατικά, ὑπῆρχον μικρὰ πολὺ μικρὰ ὄργανα κεκρυμμένα ἐντὸς τῶν ῥηθέντων ἀντικειμένων οὕτως ὥστε ἅμα τὰ ἤγγιζέ τις, τὰ ὄργανα ἐτίθεντο εἰς κίνησιν καὶ ἤρχιζον νὰ παίζουν διάφορα μουσικὰ τεμάχια.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ

Τὸ ἡλιακὸν ὡρολόγιον τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ Ἄχαζ εἶνε τὸ πρῶτον ὡρολόγιον τὸ ὁποῖον μνημονεύεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Οἱ Ὀβελίσκοι τῶν Χαλδαίων ἐχρησίμευον ὡς γνώμονες, ἀλλὰ τὸ δεύτερον ἡλιακὸν ὡρολόγιον, ὅπερ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν, εἶνε τὸ ἡμικύκλιον τοῦ Χαλδαίου Ἀστρονόμου Βερόζου 450 Π. Χ.

Ἡ κλεψύδρα, ἤτοι ὡρολόγιον δι' ὕδατος, εἶνε τὸ κατόπιν ἐπινοηθὲν ἐργαλεῖον πρὸς καταμέτρησιν τοῦ χρόνου. Ἀλλ' οἱοσδήποτε καὶ ἂν ἦτο ὁ ἐφευρέτης τῶν ὡρολογίων, ταῦτα ἐτέθησαν εἰς τὰς ἐκκλησίας μόνον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 12ου αἰῶνος Μ. Χ. ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἑρρίκου τοῦ 4ου, σύνταξις δὲ ὡρίσθη εἰς τὸν Ἐπίσκοπον τοῦ ἁγίου Στεφάνου διὰ νὰ τηρῇ εἰκαλὴν κατάστασιν τὸ ὡρολόγιον, τὸ ὁποῖον εἶχε τοποθετηθῇ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Παλατίου τοῦ Οὐεστμίνστερ ἐν Λονδίνῳ.

Τὸ 1320 ὁ ἡγούμενος Οὐάλινφορδ ἐτοποθέτησεν ὡρολόγιον εἰς τὸ μοναστήριόν του, τὸ ὁποῖον ἐδείκνυε τὰς ὥρας, τὰς κινήσεις τοῦ ἡλίου, τὰς μεταβολὰς τῆς σελήνης, τὰς παλιρροίας κλπ.

Τὸ 1340 ὁ μοναχὸς Πέτρος Ῥάϊτφουτ κατεσκεύασεν ἓν ὡρολόγιον, τὸ ὁποῖον διατηρεῖται μέχρι σήμερον εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Σάουθ Κένσιγκτον ἐν Λονδίνῳ.

Τὸ ὡρολόγιον τοῦ Στρατσβούργου ἤρχισε τὸ 1352 καὶ ἐτελείωσε τὸ 1574 ὑπὸ Κονράδου Δεσποτίου.

Ἡ χρῆσις τοῦ ἐκκρεμοῦς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀκριβείας ἐτέθη εἰς χρῆσιν κατὰ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Γαλιλαίου τὸ 1648, ἡ δὲ ἄγκυρα ἡ χρησιμεύουσα πρὸς τακτοποίησιν αὐτοῦ ἐπενοήθη ὑπὸ τοῦ Δέννισον, νῦν δὲ λόρδου Γκρίμθορπ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸν Πύργον τῆς Βικτωρίας εἰς τὸ Βουλευτήριον, τὸ 1824.

Ἡ πρόοδος τῆς ὡρολογοποιΐας κατὰ τὰ τελευταῖα 40 ἔτη συνίσταται εἰς τὴν τελειότητα τῆς συμμετρίας μᾶλλον παρὰ εἰς νέαν τινὰ ἐφεύρεσιν, διότι καὶ αὐτὸ τὸ χόρδισμα ἄνευ κλειδίου ἐπενοήθη πρὸ 50 καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ 1885 ἐν Λονδίνῳ ὁ Κένδαλ καὶ Δέντ ἐξέθεσαν νέαν ἐφεύρεσιν ὡρολογίου μὲ δύο πρόσωπα βλέποντα ἀντιθέτως ἕκαστον καὶ τὸν μηχανισμὸν μεταξὺ αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ ἑνὸς δὲ προσώπου ἐσημειοῦντο αἱ παλαιαὶ διαιρέσεις τῶν 12 ὡρῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἦτο κύκλος φέρων 24 διαιρέσεις. Ἤδη κατασκευάζονται ὡρολόγια δεικνύοντα διὰ διαφόρων δεικτῶν τὰ δευτερόλεπτα, τὰ πρῶτα λεπτὰ τῆς ὥρας, τὰς ἑβδομάδας, τοὺς μῆνας, τὰς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ αὐτὸ τὸ ἔτος!

ΣΠΟΓΓΑΡΙΑ

Ὅλοι οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Ἀστραπῆς» ἔχουν ἰδεῖ καὶ ψηλαφίσει καὶ μεταχειρισθῇ σπογγάρια, ἀλλ' ἆρά γε ἠξεύρουν καὶ τί εἶνε τὰ σπογγάρια;

Ἐπὶ πολὺν καιρὸν οἱ ἄνθρωποι τὰ ἐθεώρουν ὡς φυτά, ἀλλ' ἀπεδείχθη ὅτι εἶνε ζῷα, τὰ ὁποῖα προσκολλῶνται εἰς βράχους εἰς τὸν πυθμένα τῶν θαλασσῶν καὶ συλλέγονται ὑπὸ τῶν σπογγαλιέων.

Ὅταν κατὰ πρῶτον ἐξαχθῶσιν εἶνε χρώματος σκοτεινοῦ, καὶ γλοιώδους συστάσεως, ὁμοιάζοντα μὲ σηκότιον βοός. Συνίστανται ἐκ δικτυωτοῦ τινος σκελετοῦ, ἐκ νημάτων λεπτῶν καὶ σκληρῶν, τὰ ὁποῖα σχηματίζουν πολυπληθεῖς ὀπὰς μεγάλας καὶ μικράς. Τὰ νήματα ταῦτα καλύπτονται ὑπὸ γλοιώδους οὐσίας, ὅταν ὁ σπόγγος εἶνε ζῶν, τὸ ὕδωρ δὲ διέρχεται ἀκωλύτως διὰ τοῦ ὅλου σκελετοῦ, καὶ ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου λαμβάνει ὁ σπόγγος τὴν τροφήν του, ἡ ὁποία εἶνε ἀναλελυμένη εἰς τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, δι' ἀπορροφήσεως.

Ἀφ' οὗ οἱ σπόγγοι ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τῶν πετρῶν καὶ φερθοῦν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, κρύπτονται εἰς ξηρὰν ἄμμον ἕως οὗ τὸ γλοιῶδες μῖγμά των σαπῇ, κατόπιν δὲ βάλλονται εἰς κλωβίον συρματερὸν καὶ ἀφίνονται εἰς τὴν θάλασσαν ἕως οὗ καθαρισθοῦν ἐντελῶς ἀπ' αὐτό.

Οἱ λεπτότατοι καὶ κάλλιστοι σπόγγοι ἁλιεύονται εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ ἐκεῖθεν μεταφέρονται εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν σπογγαλιείαν ἐνασχολοῦνται χιλιάδες ἀνθρώπων ἐκ τῶν Σποράδων νήσων, τῆς Ὕδρας, τῶν Σπετσῶν, τῆς Αἰγίνης, τοῦ Πόρου καὶ τοῦ Κρανιδίου.

ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΙ

Οἱ Ἰάπωνες ὀδοντοϊατροὶ ἐκβάλλουν τοὺς ὀδόντας μεταχειριζόμενοι ὡς μόνα ἐργαλεῖα τὸν λιχανὸν καὶ τὸν ἀντίχειρα. Διὰ νὰ ἀποκτήσουν δὲ τὴν ἐπιτηδειότητα ταύτην καθυποβάλλονται εἰς ἐκτεταμένην γύμνασιν ὑπὸ τῶν διδασκάλων των ὀδοντοϊατρῶν.

Καὶ πρῶτον μὲν γυμνάζονται εἰς τὸ νὰ ἐξάγουν ξύλινα καρφία ἐμπηγμένα εἰς σανίδας ἐλαφρῶς, ἔπειτα στερεώτερον καὶ τελευταῖον σφυρηλατημένα. Ὅταν δὲ οἱ μαθητευόμενοι κατορθώσουν νὰ ἐξάγουν ταῦτα διὰ μιᾶς μόνης προσπαθείας καὶ χωρὶς νὰ κουνιθῇ ἡ σανίς, τότε τοῖς ἐμπιστεύονται τὰς σιαγόνας τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ μετὰ τοιαύτην γύμνασιν κανεὶς ὀδοὺς δὲν δύναται ν' ἀντισταθῇ εἰς αὐτούς, ἂς εἶνε καὶ ὁ μεγαλείτερος τραπεζίτης!

Εἶνε δὲ καὶ ταχεῖς εἰς τὴν ἐκρίζωσιν τῶν ὀδόντων οἱ Ἰάπωνες ὀδοντοϊατροί· διότι ἐντὸς τριάκοντα δευτερολέπτων τῆς ὥρας εἷς τοιοῦτος ἰατρὸς δύναται ἀπὸ τοῦ στόματος ἑνὸς ἀνθρώπου ἓξ ὀδόντας νὰ ἐκβάλῃ χωρὶς νὰ ἐκβάλῃ τοὺς δύο του δακτύλους ἐπ' αὐτοῦ.

Νεώτερός τις συγγραφεὺς κατατάττει τοὺς ἀναγινώσκοντας ὡς ἑξῆς.

1) Εἰς Σ π ό γ γ ο υ ς, οἱ ὁποῖοι ἀπορροφοῦν πᾶν ὅ,τι ἀναγινώσκουν, καὶ τὸ ἐπιστρέφουν σχεδὸν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, μόνον ὀλίγον ἀκάθαρτον.

2) Εἰς Ἀ μ μ ό μ ε τ ρ α, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀποδίδουν τίποτε ἀπὸ ὅσα ἀναγινώσκουν, καὶ διέρχονται τὰ βιβλία μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀπεράσουν τὸν καιρόν των.

3) Εἰς δ ι υ λ ι σ τ ῆ ρ α ς, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν μόνον τὰ κατακαθίσματα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκουν· καὶ

4) Εἰς ἠ θ ι κ ο ὺ ς ἀ δ ά μ α ν τ α ς, οἱ ὁποῖοι εἶνε σπάνιοι ὅσον καὶ χρήσιμοι. Οἱ τοιοῦτοι ἀναγνῶσται οὐ μόνον ὠφελοῦνται ἀπὸ ὅσα ἀναγινώσκουν, ἀλλὰ βοηθοῦν καὶ ἄλλους νὰ ὠφεληθοῦν ἐξ αὐτῶν.

Ἡ ἐν Τονκίνῳ τῆς Ἰαπωνίας Βιβλιοθήκη.

Ὁ Τανάκα λόγιος Ἰάπων διευθυντὴς τῆς ἐν Τονκίνῳ βιβλιοθήκης, ἐδημοσίευσεν ἔν τινι ἐφημερίδι τῆς Νέας Ἰόρκης περιέργους λεπτομερείας περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ διευθυνομένης βιβλιοθήκης.— Ἡ ἐν Τονκίνῳ βιβλιοθήκη ἱδρύθη τὸ 1872 καὶ κεῖται ἔν τινι ἀποκέντρῳ τῆς πόλεως συνοικίᾳ ἐντὸς μιᾶς λαμπρᾶς δενδροστοιχίας. Ἡ αἴθουσα τῆς ἀναγνώσεως διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα, τὸ τῶν γεωγραφικῶν χαρτῶν καὶ πινάκων, τὸ ἀνδρῶον καὶ τὸ γυναικεῖον, πρὸς χρῆσιν τοῦ δημοσίου ὑπάρχουσι δύο κατάλογοι τῶν βιβλίων. Ἐκ ταύτης τῆς βιβλιοθήκης δύναται τὸ δημόσιον νὰ δανείζηται ἐπὶ ἐνεχείρῳ βιβλία πρὸς ἀνάγνωσιν οἴκοι. Τὴν βιβλιοθήκην περιέχουσαν περίπου ἑκατὸν χιλιάδας τόμων Ἰαπωνικῶν καὶ Κινεζικῶν συγγραμμάτων καὶ 26 χιλιάδες εὐρωπαϊκῶν, κατ' ἔτος ἐπισκέπτονται κατὰ μέσον ὅρον 340 χιλιάδες ἀναγνῶσται. Ἱστορικὰ καὶ γεωγραφικὰ βιβλία ἀναγινώσκονται 254 τοῖς ἑκατόν, φιλολογικὰ καὶ μυθιστορικὰ 21 τοῖς ἑκατόν, ἐπιστημονικὰ καὶ ἰατρικὰ 17 τοῖς ἑκατόν, πολιτικὰ 13 τοῖς ἑκατόν.

Τὸ ἐν Τονκίνῳ αὐτοκρατορικὸν πανεπιστήμιον ἔχει βιβλιοθήκην ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς καθηγητὰς καὶ φοιτητάς. Ἐν Ἰαπωνίᾳ ὑπάρχουσιν ἀκόμη ὀκτὼ μεγάλαι δημόσιαι βιβλιοθῆκαι, δέκα ἰδιωτικαὶ καὶ πλῆθος πολὺ ἀναγνωστηρίων, ἅτινα δανείζουσιν ἐπὶ μικρᾷ ἀμοιβῇ διάφορα μυθιστορήματα. Ἐν τῇ πόλει Τονκίνῳ ὑπάρχουσιν 60 τοιαῦτα ἀναγνωστήρια.

Πόσα χρήματα δαπανῶσι τὰ διάφορα κράτη διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείων.

Γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἀκολούθου στατιστικῆς τινῶν κρατῶν. Ἡ Γερμανία δαπανᾷ πλέον τῶν 17 ἑκατομμυρίων, ἡ Ἀγγλία 16 ἑκατομ., ἡ Γαλλία 14 ἑκατ., ἡ Ρωσσία 10 ἑκ., ἡ Ἰταλία 10 ἑκ., αἱ Ἡνωμέναι πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς 8 ἑκατ., ἡ Ἱσπανία 5 ἑκατ. Ἅπασαι αἱ πεπολιτισμέναι δυνάμεις δαπανῶσι κατ' ἔτος 100 ἑκατ. φράγκων μόνον διὰ τὴν διπλωματίαν.

Οἱ λύκοι ἐν Ρωσσίᾳ.

Ἐν τῷ κυβερνείῳ τοῦ Νοβγορόδου ἐντὸς ἑνὸς ἔτους οἱ λύκοι ἥρπασαν 3,481 πρόβατα καὶ 17,000 μικρότερα κατσικίδια, ζῷα ἀξίας 137 χιλιάδων ρουβλίων. Ἐν τῷ κυβερνείῳ Σαμάρας οἱ λύκοι προξένησαν ζημίαν 300 χιλιάδων ρουβλίων.

Ὁ βάμβαξ ἐν Ἀμερικῇ.

Ὀσημέραι ἡ τιμὴ τοῦ βάμβακος καταπίπτει ἕνεκα τῆς ἀφθόνου παραγωγῆς του καὶ τῆς κατὰ μέγα ποσὸν διαθεσίμου ἀποθηκεύσεώς του. Πολλοὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ βαμβακοπαραγωγῶν λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὀσημέραι κατάπτωσιν τῶν τιμῶν τοῦ βάμβακος καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀπαντήσωσι τὰ διὰ τὴν καλλιέργειάν των ἔξοδα ἐτράπησαν εἰς ἑτέρας ἐπιχειρήσεις.

Εὕρεσις μεταλλείων.

Ἐν τῷ Γαλλικῷ Κόγγῳ εὑρέθησαν πλούσια μεταλλεῖα χαλκοῦ κείμενα παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ Λουδίμα-Νιόδα, ἀπέχοντα δὲ δύο ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ Στεφανιεβίλ. Τὸ μεταλλεῖον τοῦτο περιέχον πολὺν μαλαχίτην τέως ἐξεμεταλλεύετο ὑπὸ 350 περίπου νέγρων κατ' ἀρχαϊκὸν τρόπον. Ὅπως ἀνεύρωσι τὴν φλέβα τοῦ μαλαχίτου οἱ νέγροι διὰ ξυλίνων ἐργαλείων ἀνώρυσσον φρέατα ἑνὸς μέτρου κατὰ τὴν διάμετρον καὶ τεσσάρων μέτρων βαθέα. Τὸ μέταλλον ἀφοῦ τὸ ἐθριβάλιζον, τὸ ἀνεμίγνυον μετ' ἀνθράκων καὶ ἐπιθέτοντες αὐτὸ ἐπὶ τῶν σιδηρῶν δίσκων ἐπὶ τῆς πυρᾶς ἀνέμενον ἕως οὗ διαλυθῇ, μετὰ ταῦτα ἐκ τῶν δίσκων ἀμέσως ἔχυνον αὐτὸ ἐντὸς λάκκων ὀρυχθέντων ἐν τῇ γῇ καὶ ἐπιμελῶς κατασκευασμένων.

Εὕρεσις ὑδραργύρου.

Ἡ ἐφημερὶς τῆς Πετρουπόλεως Γρασδαν ἡν ἐδημοσίευσεν οὐ πρὸ πολλοῦ ὅτι ἐν τῷ κυβερνείῳ Ἐκατερινοσλάβης (Ρωσσίας), Καυκάσῳ καὶ Δαγεστὰν εὑρέθησαν ἱκανὰ στρώματα ὑδραργύρου. Μέχρι τοῦδε ὁ ὑδράργυρος σπανίως εὑρίσκετο ἐν Ρωσσίᾳ, ἐν δὲ ταῖς ἀλπικαῖς χώραις, μόνον ἐν τῇ Ἰσλανδίᾳ, Αὐστρίᾳ, Ἡνωμέναις Πολιτείαις καὶ Ἱσπανίᾳ ἀπαντῶσι κατ' ὀλίγον ἢ μέγα ποσὸν στρώματα αὐτοῦ.

Παραγωγὴ ζώων ἐν Βρασιλίᾳ.

Ἐν τῷ 16ῳ αἰῶνι εἰσήχθησαν εἰς Βρασιλίαν ὀκτὼ ἀγελάδες καὶ εἷς βοῦς, ἐξ αὐτῶν μέχρι τοῦ νῦν παρήχθησαν ἐν τῇ Ἀργεντινῇ δημοκρατίᾳ περίπου 80 ἑκατομμύρια.

ΤΑ ΤΡΙΑ ΑΝΘΗ

(Διήγημα).

Ἀναγνῶστα, ἡ ἐρωμένη σου σὲ ἐξαπατᾷ! θὰ διαμαρτυρηθῇς, θὰ εἴπῃς, ὅτι εἶμαι αὐθάδης!

Διατὶ νὰ μὲ ἐξαπατᾷ;

Δὲν εἶμαι νέος, ὡραῖος, κομψὸς, εὐφυὴς, πλούσιος;

Δὲν ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν βαδίζουσα παρὰ τὸ πλευρόν μου, ν' ἀκούῃ φθονεροὺς ψιθυρισμοὺς ἐκ μέρους τῶν ἄλλων γυναικῶν;

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἀκόμη, ὅτε τῇ ἐξέφραζον τὸ πρὸς αὐτὴν πάθος καὶ αἴσθημά μου, δὲν μοὶ ὡρκίζετο γονυκλινὴς αἰωνίαν πίστην καὶ ἔρωτα, φέρουσα περὶ τὸν λαιμὸν τὸ ἐκ μαργαριτῶν καὶ σαπφείρων περιδέριον, ὅπερ τῇ ἐδώρησα ἐξ εὐγνωμοσύνης, διότι ἔχει τοὺς ὀδόντας τόσον λευκοὺς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τόσον γλυκεῖς!

Δὲν εἶνε ἀνάγκη, ἀναγνῶστα, νὰ μοὶ εἴπῃς τοιαῦτα, διότι οὐδέποτε ἐσκέφθην νὰ παραγνωρίσω τὰ προτερήματα, ὧν εἶσαι πεπροικισμένος. Εἶσαι Ἡρακλῆς, Ἀλκιβιάδης, Γοργίας, περισσότερον ἀκόμη, ἀλλ' ὅμως .....

Ἡ ἐρωμένη σου σὲ ἐξαπατᾷ.

Σὲ λατρεύει, διότι εἶσαι ἄξιος λατρείας καὶ συμφωνῶ καθ' ὁλοκληρίαν, ὅτι εἶναι ἐκ φύσεως τόσον ἐνάρετος ὅσον ἐρωτόληπτος, καὶ ὅτι ὑφίστασαι φοβερὰν βάσανον ἀπὸ τὰς τύψεις τῆς συνειδήσεώς της, ὅταν καταφιλῇ μὲ τοὺς περιπαθεστέρους ψιθύρους χείλη, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε ἰδικά σου. Ἀληθῶς ὑποφέρει πολὺ ἡ δυστυχὴς, διότι εἶνε ἐπίορκος καὶ δὲν δύνασαι νὰ φαντασθῇς τοὺς τρόμους, ἐκ τῶν ὁποίων παρακολουθεῖται ἡ προδοσία· εἶναι ἀληθὴς μάρτυς, λέγουσα εἰς ἄλλον ὅ,τι λέγει εἰς σέ, ἀλλ' ὅμως σὲ ἀπατᾷ, σὲ ἀπατᾷ.

Ἐν τούτοις μὴ στενοχωρεῖσαι τόσῳ πολὺ, διότι ἀτύχημα παρόμοιον δὲν εἶνε τόσῳ μέγα δι' ἕκαστον, ὅταν ἦνε διὰ πάντας κοινόν. Ἡ τύχη σου εἶνε, ὅπως ἡ τύχη πάντων. Ὅπως ἐξαπατᾷ σὲ ἡ ἐρωμένη σου, ὁμοίως καὶ ἄλλοι ἐξαπατῶνται ἀπὸ τὰς ἰδικάς των, διότι ὅλαι αἱ γυναῖκες ὁμοιάζουσιν ὡς πρὸς τὴν ἀπιστίαν.

Ἀλλ' ἐὰν ἦνε ἄπιστοι, δὲν εἶνε ἰδικόν των τὸ λάθος.

Ὄχι, πταίει δι' αὐτὸ ἡ σουλτάνα Ἀμαλαϊδέ, ἡ ὁποία περιεπάτει πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἕνα πρωὶ εἰς τὸν κῆπον τοῦ γόητος Ζεσκαδούρ.

* *
*

Ἡ Ἀμαλαϊδὲ ἀναπνέουσα τὴν δροσερὰν αὖραν εἶπεν εἰς τὸν μάγον :

—Εἶνε ἀλήθεια, ὅτι μέχρι τοῦδε ἐφάνην ἀγνώμων καὶ σκληροκάρδιος πρὸς σὲ καὶ ἔχεις δίκαιον νὰ παραπονῆσαι δι' αὐτό. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι μεταμορφώνεσαι, χάρις εἰς τὴν μαγικήν σου τέχνην, εἰς τὸν ὡραιότερον ἄνδρα, ὅστις ὁμοιάζει μὲ τὴν ὡραιοτέραν γυναῖκα τοῦ κόσμου, ἐκτὸς τοῦ ὅτι προφέρεις λέξεις τόσῳ παθητικὰς, ὥστε δύνανται νὰ συγκινήσουν καρδίαν κλεισμένην εἰς στῆθος μαρμάρινον, μοῦ προσέφερες καὶ πολύτιμα δῶρα, τὰ ὁποῖα κάμμία ἕως τώρα οὔτε ἀπέκτησεν, οὔτε θ' ἀποκτήσῃ. Εἰς σὲ χρεωστῶ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ μαργαρίτου, ὁ ὁποῖος, ὅταν θέλω, μεταβάλλεται κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου εἰς ἀστέρα, ὁ ὁποῖος στολίζει μὲ τὴν λάμψιν του τὴν ὡραίαν μου κόμην ἢ εἰς χρυσοποίκιλτον κάθισμα, φερόμενον ὑπὸ ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ἵπτανται πρὸς τὸν οὐρανόν. Δι' ἐμὲ ἐδημιούργησας ἀόρατον ἀηδόνα, ἡ ὁποία μὲ λέξεις μελωδικωτέρας ἀπὸ ὅλα τὰ κελαδήματα τραγῳδεῖ αἰωνίως ἐπαίνους διὰ τὸ ὠχρὸν ῥόδον, τὸ ὁποῖον ἀνθίζει ὑπὸ τὸ πάτημα τοῦ ἀριστεροῦ μου ποδός. Καὶ ὅτε μίαν ἡμέραν διέβαινον ἀπὸ ἀγρὸν μαργαριτῶν, βαρυνθεῖσα τὴν μονοτονίαν τοῦ λευκοῦ χρώματος, ἐξέφρασα τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδω ἄλλο χρῶμα ὀλίγον ἐρυθροῦν, εἶχες τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ παρουσιάσῃς εἰς μίαν μόνην πρωΐαν πλῆθος ἄπειρον νέων θεραπόντων καὶ νεαρῶν θεραπενίδων ἐνδεδυμένων ἐνδύματα κοκκινωπά, ὥστε ἡ γῆ μέχρι τοῦ ὁρίζοντος ἐφαίνετο ὡς νὰ ἦτο γεμάτη ἀπὸ παπαροῦνες. Παρόμοιαι φιλοφροσύναι εἶναι ἱκαναὶ νὰ μαλάξουν τὴν σκληροτέραν καρδίαν, καὶ σὲ βεβαιῶ, ὅτι δὲν ἀπέχει πολὺ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ καρδία μου θὰ σοὶ ἀνήκει ἐξ ὁλοκλήρου. Μόνον σὲ παρακαλῶ μαζῆ μὲ τὰς τόσας χάριτας, νὰ μοὶ κάμῃς ἀκόμη μίαν, νὰ ἱκανοποιήσῃς δηλ. ἂν δύνασαι τὴν ἐπιθυμίαν, ἡ ὁποία μὲ κατέλαβεν.

—Καὶ διατί, ὡραία μου Ἀμαλαϊδέ, δὲν θὰ ἤμην ἱκανὸς, ἀφοῦ πρόκειται ν' ἀπολαύσω μὲ αὐτὸ τὴν γλυκύτητα, ἥτις ῥέει ἀπὸ τὰ χείλη σου, ὅπως τὸ μέλι ἀπὸ τὴν διαρραγεῖσαν κυψέλην; Εἰπέ μου τὴν ἐπιθυμίαν σου καὶ οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦνε, θὰ ὑπακούσω τυφλῶς, θὰ τὴν ἐκτελέσω προθύμως.

Ἡ Ἀμαλαϊδὲ σιωπῶσα ἐστέναξε.

—Δὲν ἀρνοῦμαι, ὅτι τὰ ἄνθη τοῦ κήπου αὐτοῦ ὅπου καθ' ἑκάστην ἀναπνέομεν τὴν πρωϊνὴν δρόσον, εἶνε πολὺ ὡραῖα καὶ ἔχουσι νώραιαν εὐωδίαν. Ἀλλὰ φεῦ! εἶνε ἴασμοι, λείρια, ἰάκινθοι καὶ ἄνθη παρόμοια ἀνθίζουν σχεδὸν εἰς ὅλους τοὺς κήπους καὶ ἂν κόψω ἓν ἀπὸ αὐτὰ, ἄλλη γυνὴ κατόπιν ἀπὸ ἐμὲ δύναται νὰ κόψῃ καὶ αὐτὴ ὅμοια. Ἐπεθύμουν λοιπὸν νὰ κατορθώσῃς διὰ τῆς μαγικῆς σου τέχνης ν' ἀνθίσουν ἄνθη, ἅτινα οὐδεμία ἄλλη χεὶρ ἐκτὸς τῆς ἰδικῆς μου, νὰ δύνηται νὰ τὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸ στέλεχός των, καὶ τὰ ὁποῖα ὅταν ἅπαξ κοπῶσι, νὰ μὴ ἀνθίζουν καὶ πάλιν ποτὲ, ἀλλὰ νὰ ᾖσιν ὀλίγον μόνον καιρόν. Ἄνθη, ἅτινα νὰ θέλγουν μόνον τὸ βλέμμά μου καὶ νὰ μεταδίδουν τὸ ἄρωμά των μόνον εἰς τὰ χείλη τὰ ἰδικά μου.

—Ἡ ἐπιθυμίασου εὐκόλως δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ· ἀληθῶς ἐπερίμενα ἄλλην μεγαλειοτέραν ἀπαίτησιν, ἀφοῦ ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν

ταύτης ἐξηρτᾶτο ἡ πρὸς ἐμὲ ἀγάπη σου. Ἀκολούθησόν με μέχρι τοῦ βάτου ἐκείνου καὶ θὰ ἴδῃς τρία ἀξιοθαύμαστα ἄνθη, ἅτινα ἀνθρώπινον βλέμμα σπανίως βλέπει. Θὰ ἐκλέξῃς τὸ ἓν ἀπὸ τὸ τρία αὐτὰ ἄνθη καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ δρέψῃς δὲν θὰ ἀνθίσῃ πλέον ἐπὶ τῆς γῆς.

—Τί! ἐκ τῶν τριῶν τὸ ἓν μόνον θὰ δρέψω;

—Ἀχ! ἡ μαγική μου δύναμις ἔχει καὶ τὰ ὅριά της.

—Θὰ περιορίσω λοιπὸν τὴν ἐπιθυμίαν μου, θὰ ἀρκεσθῶ εἰς τὸ ἕν. Ἀλλὰ σπεῦσε, πήγαινέ με γρήγορα εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο.

* *
*

Ὅτε ἔφθασε πλησίον τῶν ἀνθέων ἡ Ἀμαλαϊδὲ ἔμεινε κατάπληκτος· ὅ,τι ἔβλεπε, τὴν ἔθελγε, τὴν ἐμάγευε.

Τὸ πρῶτον ἄνθος μὲ φύλλα ὅμοια, μὲ σμάραγδον ἠνοίγετο εὐρύ, ὑπερήφανον, ὡς ἡ ἠώς, ἡ ὁποία ὡμοιάζει μὲ εὐρυπέταλον ῥόδον, καμωμένον ἀπὸ χρυσὸν καὶ χιόνα.

—Ὦ! πῶς ὀνομάζεται τὸ ἄνθος αὐτό; ἠρώτησεν ἔκθαμβος ἡ Ἀμαλαϊδέ.

Ὁ μάγος ἀπεκρίθη:

—Καλλονή.

Τὸ δεύτερον ἄνθος πάλλον καὶ κινούμενον, ὡς εἰ ἐμαίνετο καταιγίς, εἶχε τὴν ἐρυθρότητα καὶ θερμότητα τοῦ ἡλίου, ἔθελγε καὶ ἐπροξένει φρίκην· ὁ κρατῶν αὐτὸ ἠσθάνετο ἡδονὴν καὶ ὀδύνην.

—Ὦ! πῶς ὀνομάζεται τὸ ἄνθος αὐτό; ἠρώτησεν ἐκστατικὴ ἡ Ἀμαλαϊδέ.

—Ἔρως.

Τὸ τρίτον ἄνθος ἦτο σοβαρόν, λευκὸν ὡς παρθένος νεᾶνις, λευκὰ ἐνδεδυμένη. Ὡμοίαζε μὲ κρῖνον καθαρόν, μελαγχολικόν, ὁ ὁποῖος ἦτο καμωμένος ἀπὸ μεγαλεῖον καὶ ἀρετήν.

—Ὦ πῶς ὀνομάζεται τὸ ἄνθος αὐτό; ἠρώτησε καὶ πάλιν ἡ Ἀμαλαϊδέ.

Ὁ γόης ἀπεκρίθη:

—Πίστις.

* *
*

Τότε ἡ Ἀμαλαϊδὲ ἐγένετο σκεπτικὴ καὶ μὲ βλέμμα ῥεμβῶδες ἠρώτησε:

—Λοιπὸν δύναμαι νὰ ἐκλέξω ἓν ἀπὸ αὐτὰ τὰ τρία ἄνθη;

—Ναί, ὡραία μου, εἶπεν ὁ μάγος.

—Καὶ ἂν κόψω τὸ πρῶτον ἄνθος τί θὰ συμβῇ;

—Αὐτὸ δὲν θ' ἀνθίσῃ πλέον!

—Θέλεις νὰ εἴπῃς, ὅτι θὰ ἐκλείπῃ ἀπὸ τὸν κόσμον ἡ καλλονή.

—Θὰ ἐκλείψῃ τῷ ὄντι.

—Πῶς! καὶ ἐγὼ δὲν θὰ εἶμαι εἰς τὸ μέλλον ὡραία;

—Θὰ εἶσαι ἄσχημος καὶ σὺ, ἀλλ' ἐγὼ θὰ ἐακολουθῶ νὰ σ' ἀγαπῶ.

—Τὸ πείραμα αὐτὸ δὲν θὰ κάμω ποτέ· δὲν θὰ ἐγγίσω τὸ ἄνθος αὐτό.

Καὶ ἐπλησίασε πρὸς τὸ δεύτερον.

—Καὶ ἂν κόψω αὐτὸ τί θὰ συμβῇ; ἠρώτησε.

— Δὲν θὰ ἀνθίσῃ πλέον.

Θέλεις νὰ εἴπῃς, ὅτι δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον ἔρως εἰς τὸν κόσμον.

—Καὶ ἐγὼ θὰ παύσω νὰ σὲ ἀγαπῶ, θὰ ἐξακολουθῇς ὅμως νὰ ἦσαι ὡραία.

—Εἰς τί τότε θὰ χρησιμεύῃ ἡ καλλονὴ, ὅταν δὲν θὰ δύναται νὰ σαγηνεύῃ ὀφθαλμούς; Ἄ! ὄχι τὸ ἄνθος αὐτὸ δὲν θ' ἀποφασίσω νὰ τὸ ἐγγίσω.

Καὶ ἐσταμάτησε πρὸ τοῦ τρίτου ἄνθους.

Καὶ ἂν κόψω τὸν κρῖνον αὐτὸν, τί θὰ συμβῇ; ἠρώτησε σύννους ἡ Ἀμαλιαδέ.

—Ὅπως καὶ τἆλλα, δὲν θ' ἀνθίσῃ πλέον.

—Θέλεις νὰ εἴπῃς, ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ πίστις πλέον εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι κάμμία γυνὴ εἰς τὸ μέλλον δὲν θὰ εἶνε σταθερὰ εἰς τὸν ἐραστὴν ἢ εἰς τὸν σύζυγόν της.

—Σὺ ἡ ἰδία θὰ καταπατήσῃς τοὺς ὅρκους σου, ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθῇς νὰ ἦσαι ὡραία καὶ ἀξιολάτρευτος.

Μετά τινα σκέψιν προσέθηκε μειδιῶσα ἡ Ἀλαλαϊδέ.:

—Ἔ! λοιπόν! Σκέπτομαι, ὅτι μεταξὺ δύο κακῶν πρέπει νὰ προτιμᾷ τις τὸ μικρότερον· καὶ ἔπειτα ἡ ἰδιοτροπία μου μὲ ὠθεῖ νὰ κόψω τὸ τελευταῖον ἀπὸ τὰ τρία ἄνθη. . . . . .

Καὶ ἔκοψε τὸν λευκὸν κρῖνον τὸν μελαγχολικόν· τὸν κρῖνον, ὅστις ἦτο καμωμένος ἀπὸ ἁγνότητα καὶ ἀρετήν. Ὁ μάγος κατ' ἀρχὰς ἐπεδοκίμασε τὴν ἐκλογὴν, διότι ἡ Ἀμαλαϊδὲ τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ἐξηπάτησε τὸν Σουλτάνον, ἀλλὰ κατόπιν ἐφάνη ὀλιγώτερον εὐχαριστημένος, ὅτε μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἡ Ἀμαλαϊδὲ, πάντοτε ὡραία καὶ θελκτικὴ, ἐγκατέλειπε τὰ παλάτια, τοὺς κήπους καὶ τὸν μάγον αὐτὸν, πρὸς τὸν ὁποῖον ὤφειλε τόσα, διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ νεαρὸν ἐπαίτην, ῥακένδυτον, ἀλλὰ θελκτικόν, ὅστις διαβαίνων ὑπὸ τὰ παράθυρά της, τῇ ἔστειλεν ἀπὸ τὰ ῥοδοκόκκινα χείλη του τρυφερὸ φίλημα.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) Χ. Κ.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

—

Σπῦρο, λέγει ὁ κύριος πρὸς τὸν θαλαμηπόλον του, θ' ἀναχωρήσω διὰ μερικὰς ἡμέρας, ἂν ἔλθῃ ὁ ἐξάδελφός μου καὶ μὲ ζητήσῃ, εἰπέ του ὅτι θὰ ἐπιστρέψω τὴν Τετάρτην.

— Καὶ ἂν δὲν ἔλθῃ, ἀφέντη, τί νὰ τοῦ 'πῶ;

—

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις **Ο ΓΡΥΨ** Ὁδὸς Παλλάδος

Ἐν αὐτῷ θὰ εὑρίσκωσιν οἱ προσερχόμενοι στερεότητα καὶ μεγάλην εὐθηνίαν. Ἀναλαμβάνει δὲ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν παντὸς εἴδους μηχανήματος ἤτοι·

Ἠλεκτρικῶν ἔργων, κωδώνων, τηλεφώνων ἠλεκτρομηνανῶν, ἠλεκτρικῶν φώτων, ἀντλιῶν, ὑδραυλικῶν εἰδῶν, ἀποχωρητηρίων, πιεστηρίων κλ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΓΝΩΣΤΟΝ

ΕΠΙ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΙ

ΟΜΟΝΟΙΑ

ΜΕΓΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

ΚΑΨΗ ΚΑΙ ΤΣΑΛΛΑ

ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

ΚΑΙΝΗ
Αἴθουσα
Μαγειρικὴ ἀρίστη
Βούτυρα παχέα καὶ ἀνόθευτα. Ἔλαια καθαρά. Οἶνοι ἐκλεκτοὶ παντὸς εἴδους.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ
Αἴθουσα
Κρέατα βιδέλων καὶ ἀμνῶν ἀρίστης καταγωγῆς. Ὑπηρεσία Ἀγγλική.

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ
εἰς τὸ κέντρον τῶν Χαυτείων.

ΒΙΒΛΙΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΜΙΧΑΗΛ Α. ΚΥΡΑΤΣΟΥΛΑ — ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

Ἀναλαμβάνει παντὸς εἴδους ἐργασίας ὑποσχόμενον νὰ χρυσοδέσῃ ἢ χαρτοδέσῃ εἰς συγκαταβατικὰς τιμάς. Ἐργασία στερεὰ κομψή.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μιαούλη καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 27 κ. Σπῦρος Λόγμης ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς τὴν ἐκκένωσιν βόθρων οἰκιῶν καὶ λοιπῶν οἰκιακῶν τιμᾶς συμφερούσας.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Η ΕΛΠΙΣ

Γ. ΤΑΓΚΑΛΑΚΗ

Εἰς τὸ ἐν τῇ Πλατείᾳ Ἡρώων (Ψυρῇ) μέγα Φαρμακεῖον τοῦ κ. Ταγκαλάκη ἐκομίσθη νέα συλλογὴ φαρμάκων. Τὸ φαρμακεῖον τοῦτο ὂν ἓν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐν Ἀθήναις δὲν ἔχει ἀνάγκην συστάσεως.

ΟΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ
Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΠΛΟΠΟΙΟΥ ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

33 — ὁδὸς Ἀθηνᾶς — 33

Κατασκευάζονται καὶ ἐπισκευάζονται παντὸς εἴδους ὅπλα, καὶ χρωματίζονται ἀπαραμίλλως ὡς ἐν Εὐρώπῃ. Ἐργασία ἀκριβής. Τιμαὶ συγκαταβατικόταται τὰ μόνα πλεονεκτήματα τοῦ Καταστήματος.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΔΕΑ ΝΤΟΚΟΥ

— ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. — 147

Ἅπαντα τῆς μπακαλικῆς εἶνε εὐθηνὰ καὶ φρέσκα.

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΛΕΥΡΟΠΟΙΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΡΤΟΠΟΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΙΑΝΝΕ ὁδὸς Ἐλευθερίας.

Ἄλευρα διαφόρων ποιοτήτων — Τιμαὶ συγκαταβατικαί.

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ Ο ΓΡΥΨ

ὁδὸς Παλλάδος

Κατασκευάζονται διάφορα μηχανήματα στερεά.

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΠΑΥΛΟΥ Ι. ΑΛΜΠΕΡΤΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

4 — ὁδὸς Μενάνδρου ἀριθ. — 4

(Παρὰ τὸ παλαιὸν θέατρον.)

ΕΠΙΠΛΑ

Μπουφέδες, λαβαμάν, καθίσματα, τραπέζια, καναπέδες, ταπετσαρία κλπ. Παντὸς εἴδους

ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ

Διαφόρων εἰδῶν κουφώματα, θύραι, ἐξώθυραι, παράθυρα καὶ παντὸς εἴδους

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω μὲ ὑλικὰ ἀρίστης ποιότητος, κατασκευὴ ἀμιλλωμένη παρὰ τὴν τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων καὶ μὲ ἔκπτωσιν 10 ο)ο τῶν ἄλλων.

Τὸ κατάστημα ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς τὴν οἰκοδομὴν οἰκιῶν ὡς καὶ ἐπισκευὴν τοιούτων.

Ταχύτης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, στερεότης, ἐκλογὴ ἀρίστη ὑλικῶς καὶ εἰλικρίνεια εἶναι τὰ συστατικὰ τοῦ ἄνω καταστήματος.

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΑ
ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗ

ὁδὸς Αἰόλου & Σταδίου

Μεγάλη συλλογὴ χειμερινῶν πίλων ἀνδρῶν

Πλουσία συλλογὴ παίδων

Ποιότητες ἐκλεκταὶ εὐθηνότατα.

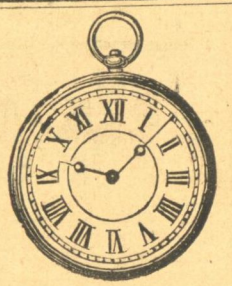

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ
ΚΑΙ ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
Ι. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΥ

ὁδὸς Ἀθηνᾶς.

(κάτωθι δημαρχίας)

Πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται διάφορα κοσμήματα

Ἐπισκευάζονται ὡρολόγια.